

ทดลองอ่าน

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ส ำ ก ั ณ

...แอตมินเคยอ่านข้อความนี้ในเวบบ์ว

“ถ้าคุณลองสังเกตดู จะรู้ว่าทุกการกระทำบนโลกตอนนี้
ชั่วที่อยู่ตรงข้ามกับความดีนั้นดูเหมือนจะไม่ใช่ความชั่ว
แต่เป็นความไม่รู้ ความชั่วเป็นเพียงสิ่งที่พ่วงมากับมันเท่านั้น”

อย่าให้ความไม่รู้มาบดบังดวงตาแห่งความดีของคุณ

ขอให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

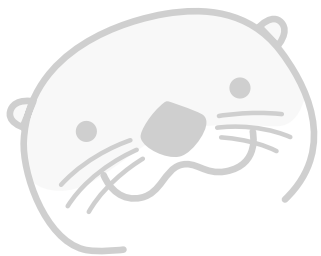
- ชิงเหม่ย

(รัก) ยิ้มของเธอ

你微笑时很美

ชิงเหมย

青浼

เจียน

หนูน้อยดี

แปล

สำนักพิมพ์อรุณ
กรุงเทพมหานคร

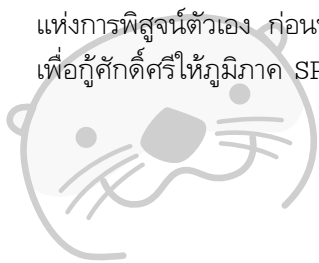

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

คำนำสำนักพิมพ์

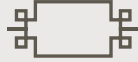
เข้าสู่เล่ม 4 ของ **(รัก) ยิ้มของเธอ** หลังจากเงืงเกอและงเหยาเปิดตัวว่าคบกันในเล่มที่แล้ว จนสร้างกระแสฮือฮาให้วงการอีสปอร์ตไปไม่น้อย นับจากนี้ไป หนทางสู่การเป็นแชมป์โลกของพวกเขาและเพื่อนร่วมทีมในฐานะตัวแทนภูมิภาค SPL จะเข้มข้นยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เรามาติดตามกันว่าระหว่างนี้พวกเขาต้องพบกับอุปสรรค จุดพลิกผัน และบททดสอบอะไรบ้าง และสุดท้ายพวกเขาจะสามารถก้าวข้ามมันไปได้หรือไม่ นี่คือโค้งสุดท้ายแห่งการพิสูจน์ตัวเอง ก่อนที่จะก้าวเข้าไปคว้าสิทธิ์ในการแข่งขันระดับโลก S6 เพื่อกู้ศักดิ์ศรีให้ภูมิภาค SPL! มาร่วมเป็นกำลังใจให้พวกเขากันเลย!

๑๕๗

กุมภาพันธ์ 2564

“วันหนึ่ง

เราจะคลี่ธงชาติสีแดงห้าดาว

ยืนอยู่ที่จุดสูงสุดของเวทินั้น

ชูถ้วยรางวัลที่ไฝฝืนมานานขึ้นสูง...

แต่ก่อนจะถึงวันนั้น

ต่อให้ต้องคลุมร่างด้วยหนามแหลมก็ดี

เท้าก้าวไปบนทรายเดือดก็ช่าง

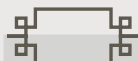
ในฐานะกัปตันของทีมโซน่าเทเลคอม

คนที่ทุกคนฝากความหวังและไว้วางใจ

นี่คือสิ่งที่เขาควรแบกรับ

เป็นสิ่งที่เขายินดีแบกรับ

และเป็นสิ่งที่เขาต้องแบกรับ”

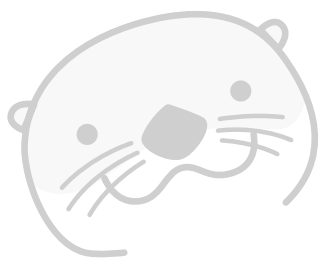

แนะนำตัวละคร

ชื่อ	ชื่อไอดี	ตำแหน่ง	สโมสร
งมหา	ZGDX สโมลิ่ง	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
ลู่อีจิง / เอิงเกอ	ZGDX เซสแมน	เลนล่าง / กัปตัน	ZGDX
อวี่หมิง / เทพหมิง	ZGDX หมิง	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
ลู่อยวี่	ZGDX ลวี่	เลนกลาง (มิด)	ZGDX
อวี่จิ้นเล่อ / เสี่ยวฟั้ง	ZGDX ฟั้ง	ซัพพอร์ต	ZGDX
เหล้าเค	ZGDX เค	จิงเกิล	ZGDX
เหล้ามาว	ZGDX แคค	เลนบน (ท็อป)	ZGDX
เสี่ยวรู่ย / รู่ยกอ	-	ผู้จัดการ	ZGDX
ห่าวอวี่นโหล		เลนบน (ท็อป)	CK
เจี้ยนหยาง / เทพหยาง	CK ซินฟลาวเวอร์	จิงเกิล	CK
เหล้าหวัง	CK ซิเหมินซัง	ซัพพอร์ต	CK
เสี่ยวฮวา		เลนกลาง (มิด)	CK
คูเตี้ย		เลนล่าง	CK
เหลียงเซิง	YQCB สติวเดนต	ซัพพอร์ต / กัปตัน	YQCB
อีจุนฮย็อก / เจี้ยวหวง	YQCB ไฮโรเฟนต	เลนล่าง	YQCB
อ้ายเจีย	YQCB อ้ายเจีย	เลนกลาง (มิด)	YQCB
เอ็กซ์แบง	YQCB เอ็กซ์แบง	จิงเกิล	YQCB
ทรงทรง	YQCB ทรงทรง	เลนบน (ท็อป)	YQCB
เสี่ยวหน่วน	-	เลนล่าง	YQCB
ฮือวี่นซ็อก / คุณ	HUAWEI คุณ	จิงเกิล	HUAWEI

ທດສະວັດ

ในสนามแข่งตอนนั้น นอกจากความตื่นเต้นแล้วก็น่าจะเหลือ
แค่ความวุ่นวาย

เหล่านาวและเหล่าเคย์มอย่างมีเสน่ห์ด้วยสีหน้า “ฉันว่าแล้วไหมล่ะ”
ขณะปรบมืออย่างมีมารยาทพร้อมกับทุกคน

เลี้ยวพั่งนั่งอยู่บนพื้นด้วยสีหน้า “ฉันถูกสวมหมวกเขียวแล้วจะทำไม”
เลี้ยวรู้ยมีอาการงุนงงพลางแสดงสีหน้า “ฉันเป็นใคร ฉันอยู่ที่ไหน
ที่นี่เกิดอะไรขึ้น เมื่อไหร่ที่สองคนอยู่ด้วยกันในห้องนานขนาดนั้น นอกจาก
ลู่อือเงาบน้ำแล้ว ยังทำอะไรกันอีก”

ลู่อือถึงชั้นลูกจากที่นั่ง ถอดหูฟังออก หยิบมือถือขึ้นกดโทร.ออก
แต่เพราะอยู่ไกลเกินไปเลยไม่ได้ยินว่าเขาพูดอะไร

เจียนหยางถูกท๊อปและมิดของทีมนัดตัวเองกดไว้กับเก้าอี้ ขณะที่เขา
เหวี่ยงเมาส์ตัวเองทิ้ง AD ของพวกเขารีบเรียกทีมงานมาช่วยเปลี่ยนใหม่...

สนามแข่งเหมือนกับกลายเป็นงานแต่งงาน

เพราะท่าทีของทุกฝ่ายทำให้การแข่งขันล่าช้าออกไปถึงยี่สิบนาทีกว่า
จะเริ่มต้นขึ้น...แต่เหนือความคาดหมายที่ครั้งนี้ไม่มีใครไว้วางใจ...ทุกคน
ดีอกดีใจกับความล่าช้าครั้งนี้ ไม่เพียงไม่ตั้งท่าจะเรียกร้องให้ผู้จัดการแข่งขัน
จ่ายเงินชดเชย แต่ดูแล้วยังแทบจะบริจาคเงินให้ฝ่ายผู้จัดเพิ่มอีกห้าหมื่น
เพื่อแสดงความพึงพอใจสำหรับฉากพิเศษที่เพิ่มเข้ามา

...และสำหรับถงเหยา ตัวเธอก็ไม่ได้มีสติไปกว่าผู้จัดการทีมของพวกเขา

ลักเท่าไฉน สมองตื้อไปหมด สำหรับเธอมีเพียงสัมผัสคุ้นเคยบนริมฝีปากเท่านั้น ขณะที่ข้อมือก็ถูกมือใหญ่อบอุ่นกุมเอาไว้...

สุดท้ายการแข่งขันดำเนินไปอย่างไร เลือกฮีโร่ะไรกันบ้าง แข่งนานแค่ไหน หรือกระทั่งสุดท้ายใครแพ้ใครชนะ ถงเหยาก็จำไม่ค่อยได้แล้ว เธอรู้แต่ว่าสมุดบันทึกสถิติที่พกมาด้วยถูกตัวเองขยำคามือ ขณะที่ตัวเธอใจลอยตลอดเกม รอคการแข่งขันจบลง บนหน้าสมุดเล่มนั้นก็ไม่ได้เขียนอะไรลงไปแม้แต่ตัวอักษรเดียว

เธอรู้แต่ว่านับตั้งแต่เริ่มการแข่งขัน ไม่ว่าเกมดำเนินไปนานแค่ไหน ลูซื่อเหงาก็ไม่ได้ปล่อยมือเธอเลย

พอจบการแข่งขันก็ถูกเพื่อนร่วมทีมหิ้วขึ้นรถ เปิดมือถือดู วิเซตของเธอถึงกับระเบิด

[นักตกปลายามคำ - ชาวประมงผู้บ้าคลั่ง : สุดยอดเยี่ยม เหยาของฉันท้าฉันทเป็นเธอ ฉันทจูบนันฉันทจะโม่ไปจนถึงรุ่นหลานเลย...“นิกถึงสมัยนั้นปู่ของหลาน...”]

[เจ้านาย (พ่อ) : ??? โทร.หาพ่อเดี๋ยวนี]

[เจ้านายเบอร์สอง (แม่) : พ่อหนุ่มหน้าตาหล่อตดีน อ่าๆ ไปชอบคนอย่างลูกได้ไฉน]

[ไอ้ลูกกระต่าย¹ : ไอ้โฮ สโมลิ่งเป็นพี่สาว เซสแมนเป็นพี่เย อ่าๆๆๆๆๆๆ รู้สึกเหมือนตัวเองได้เลื่อนฐานะทางสังคมขึ้นไปสามชั้นเลย! พาจากกลับบ้านมาลองปีใหม่กับ ผมจะม่กกับเพื่อนฮันเรียนจบเลย ผมจะบอกว่าเด็กเอื้อที่พวกนายเห็นเซสแมนจูบเนคือพี่สาวผมเอง ผมก็แซงงเหมือนกัน นันพี่ผมจริง ๆ พวกเงาตบไม่ยอมเชื่อ อ่าๆๆๆๆๆ รับมาเป็นเครื่องพิสูจน์ให้ผมเร็ว ผมจะให้พวกเงาหน้าแหก!!!]

[อาทวง : ฉันทเห็นแล้ว!!! ยินดีด้วยนะ!!!]

---

¹ใช้เรียกเด็กผู้ชายที่อายุน้อยกว่า มีความหมายในเชิงต่ำ ทำนองว่า เด็กเปรต เด็กเวร เด็กเหลือขอ เป็นต้น

[เพื่อน A : ...เงินจันทยางไฟสดรูปชุดหนึ่งลงในกลุ่ม ไม่เลวนี่ แพนหล่อกมาก
ส่งความยินดีทางออนไลน์ให้นะ]

[ไอหุฮูอิวันซ็อก : <ร้องไห้> ทำไมพี่ไม่รอดฉัน! ฉันชอบพี่จริงๆนะ ทำไม
ถึงไปคบกับพี่เซสแมนแบบนี้! อ้าก จะเป็นบ้าแล้วจริงๆ!! จะเป็นบ้าแล้ว!!! คีนนี้
นอนไม่หลับแล้ว การแข่งบายนี้น้อยมากแข่งแล้ว จบ! ผิดหวังกับเกมนี้มากๆ!]

[เพื่อน B : เธอแย่งสามีฉัน <ร้องไห้> ฉันไม่สน เอาลายเซ็นเขามาให้เลย
ฉันถึงจะยอมลุกขึ้นจากพื้น!]

[เทพหยาง : นี่คือนี่เธอบอกว่าผิดหวังกับนักกีฬาอาชีพจันเธอ]

[เพื่อน C : เรื่องเล่นเกมแล้วได้แพนหล่อกว่าหนูเกอนี่ ทำไมเธอถึงไม่รับ
บอกฉัน ความเป็นเพื่อนระหว่างเรามีรอยร้าวแล้ว]

...

[เจ้านาย (พ่อ) : รับโทร.หาพ่อเดี๋ยวนี้!]

หงเหยา “...”

เธอไล่อ่านข้อความแสดงความยินดีที่ผองเพื่อนส่งมาทีละข้อความ
จนหมด เดิมหงเหยาคิดจะโทร.หาพ่อที่ดูใกล้จะคลุ้มคลั่งเต็มที่ แต่พอคิดว่า
พ่อจะว่าอะไรบ้าง...หรือไม่ก็อาจซื้อตัวเครื่องบินมาแข่งไฮโปแล้ว ตอนนี้
กำลังรอขึ้นเครื่องอยู่ก็ได้...เธอจึงส่งข้อความไปบอกแม่ว่า [แม่จับพ่อไว้ให้ตนะ]
พร้อมทำหน้าที่ “- -II” แล้ววางมือถือนลง ปิดเครื่องไปเงียบๆ เลิกทำตัว
เป็นนกรกระจอกเทศหลบพายุฝน

เวลานี้เธอนั่งอยู่ข้างลู่อิงเงาที่แถวหลังสุดของรถ

แสงไฟในรถสลัวมาก ตอนวางมือถือนลง เธอก็ได้ยินทันหลังโอดครวญ
เสียงเบาว่า “เขาเห็นฉันเป็นเงาเงา วังโล่งไม่หยุด” “สิบนาทียังมามีสิบนัด”
“จะบ้าตาย”...

เสียงพั่งและพัวจวินหัวเราะลั่น ในรอยยิ้มของพัวจวินยังมีเงาแห่ง
ความตายครอบคลุมอยู่

หงเหยา “เฮ้อ...”

หงเหยาขยับตัวอย่างอยู่ไม่สุข ติดก้นตรงเวลานี้หัวของคนที่นั่งอยู่ข้างๆ
กำลังกดอยู่บนไหล่เธอ...หลังจากจูบในสนามแข่ง เขาก็เหมือนคนที่ได้

ตะกายขึ้นมาจากใต้ดินสูดอากาศบริสุทธิ์ลึกๆ ไม่มีวันยอมกลับไปอีก
แถมยังทำตามอำเภอใจโดยไม่แคร์อะไรทั้งสิ้น ร่างสูงใหญ่ของเขาเอียงมาพิงตัว
เธอราวกับตัวเองเป็นสาวน้อยอดอ้อนเธอซะ มือก็กุมมือเธอไว้ไม่ปล่อย
อย่างกับกลัวว่าเธอจะหนีไป และเวลานี้เอง มืออีกข้างของเขากำลังหยิบ
มือถือขึ้นมา...

โทรศัพท์

“เมื่อก็อยู่ในสนามแข่ง เสียงดัง ไม่ได้ยิน...แม่โทรหาผมทำไม ตั้งใจ
ดูการแข่งขันของน้องไปไม่ได้เหรอ

“ผมก็บอกแล้วว่าผมไม่ใช่เกย์ แม่เตไปเอง เตผิดแล้วมาโทษผมเธอ

“สาวน้อยคนนั้น...” ลูซี่อึ้งงยหน้าขึ้นเหลือบมองหงเหยาแวบหนึ่ง
ขณะที่เธอก็กำลังก้มหน้ามองเขา ชายหนุ่มที่กำลังเอาหัวซบไหล่เธอยื่นหน้า
ขึ้นไปจับเธอที่หนึ่ง จากนั้นก็ปล่อยให้เธอหน้าแดงก่ำ คุณโทรศัพท์ต่อด้วย
สีหน้านิ่งเฉย “สาวน้อยคนนั้นเป็นเพื่อนร่วมทีมผม...ใช่ๆๆ ดุ๊ยเด็ก แต่
ก็เลยลืบแปดแล้ว ไม่ผิดกฎหมาย...เมื่อก็เสียงอะไรนะเธอ ผมจับเธอไง”

หงเหยาฟังแล้วก็อาละวาดทันที

ยื่นไม้ยื่นมือไปแย่งมือถือเขา

ลูซี่อึ้งขยับลุกขึ้นนั่ง มือใหญ่ข้างหนึ่งกดหัวเธอไว้ไม่ให้ขยับ ตอน
ชักกลับก็ถือโอกาสตึงแก้มเธอให้ยัมปากฉึก “เมื่อยามาเซียงไฮ้เลย เดี่ยว
ทำเธอตกใจ...แม่จะสนครอบครัวเธอไปทำไม จดทะเบียนอะไร อายุสิบเก้า
ยังไม่ถึงวัยที่กฎหมายให้แต่งงาน...ผมไม่ได้บอกว่าจะไม่รับผิดชอบ อะไรคือ
ทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิงต่อหน้าคนนับล้าน ยอดวิวในไลฟ์มันเพคได้
โอเคไหม เอ้อ เมื่อยากรีตติ พอสละ อ้อ โอที...บอกแล้วว่าอายุสิบเก้า
ยังไม่ถึงวัยแต่งงาน...ให้เงินสำนักกิจการพลเรือนก็ได้...อย่าพูดเหมือน
พวกมนุษย์ป่าที่นอกจากมีเงินแล้วก็ไม่มีอะไรแบบนั้นสิแม่ ถ้าแม่ยังโวยวาย
ไม่เลิก ผมจะวางแล้วนะ”

หงเหยา “...”

ลูซี่เดินมาแถวหลังสุด “พ่อก็ดูไลฟ์แล้ว ก่อนแข่งฉันโวยวายบอก
ให้พ่อดู คิดไม่ถึงว่าจะได้เห็นอะไรน่าสนุกกว่าฉันขึ้นแข่งครั้งแรกซะอีก”

ลูเออร์คิดแล้วก็พูดเสริม “พอบอกว่าโทรหาพี่ไม่ติดตลอด”

ลู่อือเจิงเหลือบมองลูเออร์ ยกเท้าขึ้นถีบน้องชายทีหนึ่ง “ไปให้พ้น” แต่ลูเออร์ยังคงหน้าด้านยิ้มยิงฟันขาวให้เขา ก่อนจะนั่งลงที่แถวสุดท้าย...จากนั้นก็ฉีกยิ้มกว้างมองถงเหยา “เบอร์มือถือใหม่ของเธอเบอร์อะไรเธอ”

ถงเหยา “เรื่องอะไรต้องบอกนาย”

ลูเออร์ “เอาใจน้องสามเิง วันหน้าแต่งเข้ามาจะได้ไม่ลำบาก...อ๊อ!”

ยังพูดไม่ทันจบก็ถูกมือของลู่อือเจิงเบียดกะโหลกทีหนึ่ง

เสี่ยวรู่ยนั่งอยู่ข้างลูเออร์ กำลังค้นหาบริษัทติดกลอนประตูในเซี่ยงไฮ้ ตั้งใจว่ากลับไปจะรื้อประตูห่วยๆ ของห้องถงเหยาออกและเปลี่ยนเป็นประตูกันขโมย ป้องกันไม่ให้ตั้งห้อง...ลูเออร์ชะโงกหน้าไปดู พูดแซวว่า “พี่ติดประตูเป็นร้อยชั้นก็ไม่ช่วยอะไรหรอก สาวน้อยก็ยังเปิดประตูให้เขาอยู่ดี”

มือของเสี่ยวรู่ยที่เลื่อนหน้าเว็บไซต์ชะงักไป หันกลับไปถามถงเหยาว่า “เธอจะทำแบบนั้นรีเปล่า”

ถงเหยาตอบไม่ได้

เสี่ยวรู่ยถอนหายใจด้วยความเจ็บแค้นที่เหล็กไม่เป็นเหล็กกล้า²

ลู่อือเจิงคุยโทรศัพท์เสร็จพอดี ประโยคแรกหลังกดวางสายคือประกาศข่าวที่น่าตกใจว่า “แม่ฉันจะมาเซี่ยงไฮ้ให้ได้ ลูเออร์ นายไปบอกแม่ที่ว่าการแข่งขันลีกมาถึงช่วงหลังแล้ว แม่จะมาก่อวอนอะไร”

ลูเออร์ไม่มีท่าที่ตอบสนอง ผิดกับถงเหยาที่แข็งไปทั้งตัว เธอลุกขึ้นมา นั่งตัวตรง จ้องลู่อือเจิงอย่างเป็นกังวล “คุณป้าจะทำอะไร คงไม่ใช่มาเจอฉันหรอกนะ? หรือว่ามาขอคุยกับฉันเป็นการส่วนตัว?...ลู่อือเจิง เรื่องนี้ฉันขอปฏิเสธนะ ที่จะให้ฉันนอนาถขนาดนี้ไม่ได้นะ นางเอกบ้านๆที่น่าสงสารนั่งอยู่ในร้านกาแฟกับคุณแม่มหาเศรษฐีของพระเอก แม่ของพระเอกมาถึงก็พูดว่า ‘ต้องการเงินเท่าไร เธอถึงจะยอมไปจากลูกชายฉัน’ แล้วพอนางเอกไม่ยอมบอกจำนวนเงิน ก็ถูกกาแฟร้อนสาดใส่หน้า...”

ลู่อือเจิง “...”

² หมายถึง เจ็บใจที่อีกฝ่ายไม่ได้ตั้งใจ

หงเหยา “โดนลวกจนเสียโฉมจะทำยังไง”

ลู่อือเจิงก้มหน้าลงมองมือสาวน้อยที่กุมมือเขาด้วยสีหน้าหวาดวิตก มองเธอบรรยายจากต่าง ๆ ที่ซีริสเกาหลีสอบฉายออกมาอย่างครบถ้วน กระบวนการ ความ จากนั้นเขาก็ถอนหายใจ พูดอย่างเอือม ๆ ว่า “งั้นเธอก็บอก ราคาไปสิ”

เขารู้สึกได้ว่ามือเล็กที่กุมมือเขาไว้แข็งค้างไปชั่วขณะ

จากนั้นเขาก็พูดเสริมว่า “จำไว้ว่าต้องเรียกให้สูง ๆ หน่อย เรียกไป สักร้อยล้าน เสร็จแล้วเราจะได้อาณาแบ่งกัน ชื้อมาเซราตีให้เธอขับ”

หงเหยาคิดสักพักก่อนจะยื่นสองมือโอเอเขาไว้ หัวซุกอยู่ในอ้อมอก เขา “ฉันไม่เอามาเซราตี ฉันจะเอาแค่นี้”

คนบนรถได้ยินประโยคนี้ก็ส่งเสียงแหว “ปฏิเสธอาหารหามาชามนี่” เสี่ยวรุ่ยส่งเสียงดังที่สุด ทั้งยังปรามด้วยว่า “สองคนระวังผลกระทบด้วย ถ้ากลับไปยังเอาแต่จู้จี้กันแบบนี้ทุกวัน ก็ใส่หัวไปอยู่ห้องเก็บของกันทั้งคู่เลย”

แต่แล้วความคลืนไส้ของคนพวกนี้ก็ไม่มีใครคิดสนใจ

ลู่อือเจิงได้ยินคำพูดของหงเหยาก็นึกถึงคำประกาศของตัวเองในวันนั้น ว่า “ฉันไม่ต้องการแฟนคลับแล้ว ฉันต้องการแค่เธอเท่านั้น” คำพูดแบบเดียวกันได้รับกลับคืนในวันนี้ ชั่วขณะนั้นรู้สึกซึ่งใจอย่างกับหมา ขณะกำลังจะยื่นมือไปกอดตอบเธอ ก็ได้ยินเสียงอู้อี้ของเธอดังออกมาจาก อ้อมอกเขาว่า “ฉันจะเอารถเยาะเยาะไปทำไม รถคันนั้นของพี่ไม่ได้ยกให้ฉัน แล้วเธอ”

ลู่อือเจิง “...”

ลู่อือเจิงลูบหัวคนในอ้อมอกอย่างเอ็นดู พูดออกไปอย่างเช่นเขี้ยวว่า “วางใจเถอะ คนแบบเธอไม่ถูกกาแฟสาดหรอก แม่ฉันอาจยังไม่ได้พูดอะไร เธอก็พูดขึ้นก่อนว่า ‘สองร้อยห้าสิบบ³หมื่น ไม่เอาเซ็ค ขอเงินสด ไม่เอาเลข รัตนบัตรต่อกัน ได้เงินแล้ว ฉันจะไปให้พัน ๆ เอง’”

---

³สองร้อยห้าสิบบเป็นตัวเลขที่คนจีนใช้ระบุถึงคนโง่ สมองทึบ ไม่รู้เรื่องราวและยังนุ่มนวลามลงมือ

หงเหยยงเหยหน้าขึ้นมองแนวGRAMที่โค้งได้รูปสวยของชายหนุ่ม “ทำไมต้องสองร้อยห้าสิบ”

ลูซือเจิง “เพราะว่าเธอเหมาะกับตัวเลขนี้”

หงเหย “ในใจฉันอย่างน้อยพี่ก็มีมูลค่าถึงห้าล้านนะ”

ลูซือเจิง “...ฉันไม่พูดว่าขอบคุณคงไม่เป็นไรใช่ไหม”

หงเหย “...”

...

เปิดตัวว่าคบกันเป็นเรื่องยากยิ่งกว่าขึ้นสวรรค์

ก่อนอื่นต้องผ่านด่านเพื่อนร่วมทีมไปก่อน

จากนั้นถึงจะได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ คำอวยพรจากผองเพื่อน

...อืม ตามปกติแล้ว ชายหญิงทั่วไปพอมาถึงจุดนี้ก็คงตกลงปลงใจกราบไหว้ฟ้าดินกันแล้ว แต่สำหรับหงเหย นี่น่าจะเป็นแค่จุดเริ่มต้นเท่านั้น พอกลับถึงโรงแรม เธอก็เปิดมือถือ นอกจากมีสคอลลจากพ่อสิบกว่าสายแล้ว เธอก็เข้าไปส่องเว่ยปั๋วแวบหนึ่ง เห็นยอดรีโพสต์ฟุ้งฟืดซึ่งเป็นเรื่องปกติ แม้แต่ข้อความส่วนตัวจากคนที่ไม่ได้ติดตามก็ทะลักหลายเช่นกัน

หงเหยากดเข้าไปดูข้อความแรก...

[@ใน S6 เซสแมเนจะต้องเจ็ดตายมากแน่ : นางแสด]

หงเหย “...”

ออกจากเว่ยปั๋วด้วยสีหน้า “-_-||” อีกครั้ง ลบแอปเว่ยปั๋วทิ้ง ลบแอปเหียปา⁴ ลบแอปคู่มือเกมออร์เดอร์ออฟฟอสตรอม

เกรียนคีย์บอร์ด ลาก่อน!

⁴ Tieba หรือที่รู้จักในชื่อ Baidu Tieba เป็นเครือข่ายการค้นหาฟอรัมหรือเว็บบอร์ดต่าง ๆ ซึ่งการค้นหาหลัก (Keyword) จะนำผู้ใช้ไปสู่ฟอรัมหรือเว็บบอร์ดที่ผู้คนกำลังถกกันอยู่ หรือที่เรียกว่า “บาร์” (Bar) โดยเนื้อหาทั้งหมดจะมีการจัดเรียงไปตามหัวข้อ

ถงเหยา หลบแอบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับโซเซียมลิมิเดียทิ้งไป ทำตัวเป็นนักรบจอกเทศมดรูหลบพายุฝนภายนอก...เป็นบุคคลไร้ตัวตน ไม่รับรู้ว่าแฟนคลับของตัวเองและของลู่ซือเจิงกำลังทะเลาะกันใหญ่โตในเกียปา...

แฟนคลับ A ผู้คลั่งไคล้ลู่ซือเจิง [เป็นแฟนคลับมาสสามปี วันนี้นึกไม่ไหวแล้ว! คนบางคนก็ไม่มีมายอายุจริง ๆ มาเป็นนักกีฬาอาชีพหรือมาหาแฟนกันแน่! ตั้งแต่เซสมันเล่นลีกอาชีพมาจนถึงตอนนี้ ไม่เคยสร้างกระแส ไม่เคยมีข่าววาสนแต่เกม ถ้าเป็นเพราะผู้หญิงคนเดียวมาทำให้วอกแวกจนส่งผลต่อการแข่งขันแบบนี้ก็เตรียมตัวเป็นคนบาปของแผ่นดินได้เลย!]

แฟนคลับ A ผู้ถือหางปกป้องถงเหยา [ไม่รู้จักความเห็นบนเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง นิสัยอัจฉยานี่น่ากลัวจริง ๆ สไมสิ่งแบกทีมไมไหวหรือให้คนแบกโดยไม่ทำอะไรตอนแข่งหรือไง เซสมันทั้งเก่งทั้งหล่อก็จริง แต่ก็ไม่ได้มองว่าถงเหยาไม่จุตโบนไม่คู่ควรกับเขา...อีกอย่าง ตอนที่พวกแฟนเกิร์ลชอบจิ้นจับคู่เซสมันกับเจียวหวงทำไมไม่เห็นออกมาบอกว่าคบกันแล้วจะกระทบต่อผลคะแนนเลยล่ะ]

แฟนคลับ B ผู้คลั่งไคล้ลู่ซือเจิง [ตำใคร! ต้อม' คู่จิ้นไม่เคยไปรบกวนไอดอลตัวจริง นักหิวใครตรงไหนไม่กราบ ปากใส่ใครจริง ๆ!]

แฟนคลับ B ผู้ถือหางปกป้องถงเหยา [ใครตำคนอื่นว่า “ไม่มีมายอายุ” ก่อน

¹ “แฟนดอม” (Fandom) มาจากคำว่า Fanclub + Kingdom หมายถึง กลุ่มแฟนคลับของศิลปิน ไอ돌 หรือคนดังนั้นๆ

ชายหญิงคบกันเป็นเรื่องผิด แต่ชายคบชายเหมาะสมยิ่งกว่าอะไรดี? สองมาตรฐานจริงๆ 666666]

แฟนคลับ C ผู้คลั่งไคล้ลู่อือเจิง [ผมเป็นผู้ชาย ผมยังรู้สึกว่าได้เจอเกอ
ทำแบบนี้น่าผิดหวังจริงๆ หวังว่าเขาจะอุ้มถ้วยรางวัล S6 กลับมา ไม่รู้ว่าเขากำลัง
ทำอะไรอยู่กันแน่]

แฟนคลับ C ผู้ถือหางปกป้องถงเหยา [ความเห็นบนฮาอะะ สไมลิ่งแซ่ซู่
หรือว่าชื่อต้าเจี๋หรือ พอคคบกับลู่อือเจิง ลิกแ่งงไปได้ครั้งเดียวก็ถูกตัดสินแล้วว่า
จะไม่ได้แชมป์ปีนี้นะนะ เพราะเก็บตัวครองโสดสามปีเลยเกพขนาดนั้น? พอมาบีแฟน
ก็ต้องเล่นห่วยเลย?]

แฟนคลับ A ผู้คลั่งไคล้ลู่อือเจิง [ความเห็นบนอย่ามาเบี่ยงมาดัดเซต
คนอื่น ๆ ในเมื่อความผิดคือการคว่ำแชมป์ ทำไมจะครองโสดไม่ได้ มีแต่ข้อดี ไม่มีโทษ]

แฟนคลับ D ผู้ถือหางปกป้องถงเหยา [ครองโสดบ้าอะไร ตลกเหอะ
ตอนสอบเกาเข้า คุณก็พยายามสู้เพื่อความฝันเพื่อชีวิตเหมือนกัน แต่นั่นก็ไม่ได้
หยุดคุณจากการเล่นเกมนี้ ยังใช้จ้ออ้างฟังดูดีว่า “คล้ายเครียด” ด้วยซ้ำ]

แฟนคลับ A ผู้คลั่งไคล้ลู่อือเจิง [ปากโสมบ]

แฟนคลับ E ผู้ถือหางปกป้องถงเหยา [คุณนะใจโสมบ]

...

ข้างบนคือสมรภูมิปะทะฝีปากในทียิปาและเว่ยปั๋ว เรียกได้ว่าเกลื่อน
ไปด้วยซากศพ

...แฟนคลับที่มิไชน่าเทเลคอมรวมไปถึงแฟนคลับที่ยังพอมีเหตุผล
ซึ่งยืนอยู่ตรงกลางต่างพากันตัวลั่น

แฟนคลับที่มีเหตุผล [...เอ่อ คือว่า...ที่กำลังต่างๆ กันอย่างเขามันอยู่นะ
มันไม่ได้ทำให้สไมลิ่งกับเซสแบบเลิกคบกันเลยนะ ไม่รู้สึกว่าตัวเองทำตัวน่าตลกหรือ
ดูไปแล้วเหมือนสองคนนี้จะคบกันมาสิกระยะแล้วด้วย และก็ได้ส่งผลอะไรกับคะแนน
การแข่งเลย ทุกคนก็อยากให้ทีมทำได้ดีทั้งนั้น อย่ามาทะเลาะกันเลย]

ข้อความตอบกลับของฝ่ายที่เป็นกลางนี้ก่อให้เกิดสงครามแห่งศตวรรษ
ขึ้นในทียิปา ด้านล่างมีข้อความตอบกลับอีกสองพันกว่าข้อความ กลาย
มาเป็นสงครามหลักระหว่างแฟนคลับสองกลุ่มอย่างแท้จริง...แรกเริ่มคนที่

โพสต์ข้อความตกใจจนมันตึบ จากที่แรกที่พยายามโน้มน้าว “อย่าทะเลาะกันเลย” สุดท้ายแม้แต่จะผายลมยังไม่กล้าปล่อยออกมา ทำตัวแก้งตายปล่อยพวกเขาทะเลาะกันไป

สองวัน

ระยะเวลาแค่สองวัน

พอตารางการแข่งขันช่วงต้นของเดอร์มาคัพของพวกเขาถึงที่สุดลงเป็นที่ยืนยันแล้วว่าได้เข้ารอบสี่ทีมสุดท้าย และเดินทางกลับมาเชียงใหม่เพื่อเตรียมพร้อมแข่งลีกต่อหน้า กระหู่ “แววตาไม่เคยโกหก” ของธงเหยาและลู่อือเจิงซึ่งเป็นการด่าทอกันระหว่างสามฝ่าย ก็กลับกระหู่ “แฟนคลับซอแตรยุน” จนมิด ภายในเวลาสองวัน ข้อความตอบกลับของกระหู่นี้ก็มากถึงห้าหกหมื่น สูงอย่างกับตีกระฟ้า กลายเป็นกระหู่ยอดฮิตอันดับหนึ่งนับตั้งแต่มีเทียปาสปอร์ตเกิดขึ้นมา...

จนกระทั่งผู้บริหารของไชน่าเทเลคอมเห็นว่าประเด็นของเรื่องนี้ร้ายแรงกว่าที่จินตนาการเอาไว้ กลัวว่าเรื่องจะบานปลายจนมีแฟนคลับว่ามทำร้ายสมาชิกทีม จึงเริ่มติดต่อกับทีมงานเทียปาที่เกี่ยวข้อง กระแสจึงค่อยๆ ซาลงบ้าง...

...แต่ก็ไม่ส่งผลอะไรต่อเรื่องระหว่างธงเหยากับลู่อือเจิงที่เหมือนลมฤดูใบไม้ผลิพัดผ่านทุ่งหญ้ากว้าง ครอบคลุมทุกโซเซียลมีเดีย

ความคิดเห็นในเวบบอร์ดออฟฟิเชียลยิ่งแยะ ถ้าไม่ด่าธงเหยาว่าหน้าไม่เอาไปยั่วยวนลู่อือเจิง ก็ด่าลู่อือเจิงว่าบ้ากาม แอบชอบธงเหยาก่อน...ที่เหลือก็ด่าผู้บริหาร [ฝ่ายผู้บริหารเห็นสมาชิกทีมตัวเองถูกด่า ยังไม่ออกมาปกป้องอีกไม่เห็นสมาชิกทีมเป็นคนจริงๆ ด้วย รู้จักแต่บูดริดพวกเงา หาเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง ใส่หัวออกไป!]

ไต้ยีนว่าน้องแอตมินผู้ไม่รู้ชื่อไหนอึ้นที่ดูแลเวบบอร์ดออฟฟิเชียลถูกด่าจนร้องไห้ พุดเสียงสะอื้นว่าจะบุกไปฝ่ายประชาสัมพันธ์ กระซอกคอเสื้อหัวหน้าฝ่ายให้เขาออกมาพูดอะไรบ้าง

ด้วยเหตุนี้ตอนที่เครื่องบินของพวกเขาถึงเต๋อฝิ่น เต๋อฝิ่นเหี้ยบ

แผ่นดินเซียงไฮ้ นั้น สโมสร์โซน่าเทเลคอมก็มีประกาศออกมาอย่างเป็นทางการ...

[ถึงแฟนคลับทุกคนของสโมสร์สปอร์ตโซน่าเทเลคอม :

สวัสดีครับ

ขอบคุณทุกท่านที่รักและสนับสนุนสมาชิกทีมเกมออร์เดอร์ออฟสตรอม ทั้งสองคนของสโมสร์เรา กงเหยา (ไอดีเกม : สโมลิ่ง) และลู่ซืออิง (ไอดีเกม : เซสแมน) มาโดยตลอด

เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกทีม สโมสร์เรายึดหลักให้อิสระและเสรีภาพในการตัดสินใจ ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการเล่นหรือผลการแข่งขัน เราจะไม่ก้าวล่วงความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างสมาชิกทีมอย่างเกินสมควร...สองฝ่ายชอบพอกันถือเป็นเรื่องควรยินดี ทางฝ่ายผู้บริหารของสโมสร์ขอส่งความหวังดีและคำอวยพรให้สมาชิกทีมทั้งสอง

ส่วนเรื่องการโจมตีทางคำพูดในโซเชียลมีเดียที่มีต่อสมาชิกทีมของสโมสร์ทางสโมสร์จะตรวจสอบจนถึงที่สุด ในส่วนที่ส่งผลต่อความปลอดภัยของสมาชิกทีม จะดำเนินการทางกฎหมายโดยไม่มีข้อยกเว้น เพื่อปกป้องสิทธิส่วนบุคคลของสมาชิกทีมสุดท้าย

แอดมินเคยอ่านข้อความนี้ในเว่ยปั๋ว

“ถ้าคุณลองสังเกตดู จะรู้ว่าทุกการกระทำบนโลกตอนนี้ จั๋วที่อยู่ตรงข้ามกับความดีนั้นดูเหมือนจะไม่ใช้ความชั่ว แต่เป็นความไม่รู้ ความชั่วเป็นเพียงสิ่งที่พ่วงมากับมันเท่านั้น”

อย่าให้ความไม่รู้มาบดบังดวงตาแห่งความดีของคุณ

ขอให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข]

...

บรรณบัลที่มุ่งหน้ากลับไปยังฐานของสโมสร์โซน่าเทเลคอม เสียขวัญใช้ไมโครโฟนบรรณอ่านคำประกาศจากเว่ยปั๋วออฟฟิเชียลของสโมสร์ หลังจากวางไมค์ลงแล้ว ก็พูดกับสองคนที่นั่งอยู่แถวหลังสุดว่า “สองวันมานี้ น้องแอดมินเว่ยปั๋วออฟฟิเชียลถูกแฟนคลับด่ายับจนร้องไห้ไปสามครั้ง แต่ก็ไม่มียะไรต้องกังวล ไม่ได้ทำเรื่องน่าอับอายจนรู้หน้าใครไม่ได้ซะหน่อย...

แต่พวกนายต้องรู้ไว้อย่าง มีคนมากมายจับตามองเราอยู่ มีทั้งที่อวยพรจากใจจริง และมีที่รอล้างแล้วเหยียบซ้ำ เพราะฉะนั้นแข่ง S6 จะต้องสำเร็จอย่างเดียว ห้ามล้มเหลว”

ถงเหยาและลูซี่จึงไม่ได้พูดอะไร

บรรยากาศบนรถตึงเครียดอย่างน่าประหลาด ทุกคนต่างมีสีหน้าเคร่งเครียด ทุกคนต่างประเมินน้ำหนักของคำพูดนี้กันอยู่ในใจ...

“มีคนมากมายจับตามองเราอยู่ มีทั้งที่อวยพรจากใจจริง และมีที่รอล้างแล้วเหยียบซ้ำ เพราะฉะนั้นการแข่ง S6 จะต้องสำเร็จอย่างเดียว ห้ามล้มเหลว”

พอกลับถึงฐาน ทุกคนก็แยกย้ายไปอาบน้ำเข้านอน ถงเหยาไม่ได้คิดอะไร ไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้น เธอหยิบมือถือออกมาชาร์จแบตเตอรี่ก่อนล้มตัวลงบนเตียง นอนหลับชนิดลืมวันลืมคืน ทั้งคืนไม่ฝันอะไร...เช้าวันต่อมาแสงอาทิตย์ส่องกัน หญิงสาวดึงผ้าปิดตาออก ตะเกียกตะกายลุกขึ้นคว้ามือถือมาดู เห็นข้อความวีแชตที่เงินจินหยางส่งมาเป็นอันดับแรก...

[คนที่ถูกเพื่อน ม.ปลายหลอกจนไม่เหลือชั้นดี : เว่ยบิวออฟฟิเชียลของพวกเธอก็เป็นบ้าไปกับเขาด้วย ปะกะกับพวกเกรียนคีย์บอร์ดตรงๆ วาดก็แต่อวยพรให้พวกเธอครองรักกันจนแก่เฒ่า มีลูกมีหลานโง่ๆ]

มูมปากถงเหยากระตุก

จากนั้นเธอก็กดออกวีแชต กดเปิดแอปเปิ้ลสโตร์ ดาวน์โหลดเว่ยบิว ดาวน์โหลดเทียปา ดาวน์โหลดคู่มือเกมเมอร์เดือออฟสตรอม และแอปโซเซียลมีเดียต่างๆ กลับมาใหม่...ตั้งแต่ต้นจนจบ ใจนิ่งเป็นน้ำ

จนเมื่อดาวน์โหลดทั้งหมดเสร็จแล้ว เธอก็เปิดแอปเหล่านั้นเข้าไปดู เลือกตอบข้อความก่นด่าในกล่องจดหมายเว่ยบิวว่า [อ่านแล้ว] เลือกตอบข้อความที่สนับสนุนว่า [ขอบคุณ] จากนั้นก็โยนมือถือไว้ข้างๆ อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า ออกจากห้องตอนแปดโมงเช้าพร้อมร่างกายที่กระปรี้กระเปร่าสบายเนื้อสบายตัว ทันทีที่เปิดประตูออกไปก็สะดุ้งโหยงเพราะสิ่งมีชีวิตขนาดยักษ์ที่นั่งยองๆ อยู่ข้างประตู...

“ไฉ่! ทำบ้าอะไรของพี่! แต่เช้าเลย!”

กงเหยาเย็นมือไปทิ้งผมชายหนุ่ม...เขาเงยหน้าขึ้น ได้ตามีรอยคล้ำชัดเจนเพราะนอนไม่พอ ผมถูกกงเหยาดึงจนยุ่งเหยิง หนวดก็ยังไม่ได้ออกปากคาบนิ้วที่มันได้จู่เอาไว้

กงเหยาอิงไป ปล่อยมือทันที “...เป็นอะไร ไม่ได้นอนทั้งคืน?”

ลู่อือเงิงกลอกตา ตอนเอ๋ยปากออกมา น้ำเสียงแหบพร่าเล็กน้อย “นอนไปชั่วโหมงเดียวก็นอนไม่หลับแล้ว...เป็นห่วงเธอ พอเดินมาหน้าห้องเธอก็อยากฟังดูว่าเธอแอบร้องไห้หรือเปล่า แต่ดันได้ยินเสียงกรรสนั้นฟ้าของเธอแทน”

“...” กงเหยาหน้าแดง เดินมาตรงหน้าลู่อือเงิง ทรุดตัวลงนั่งยองๆ ทำเดียวกับเขา ก่อนจะเย็นมือไปดึงนิ้วหรือออกจากปากเขาอย่างรวดเร็ว “เลิกแล้วไม่ใช่เธอ”

“ไม่ได้จู่” ลู่อือเงิงเหลือบมองเธอ “กลุ่มใจเลยคาบไว้ให้สบายใจ”

“กลุ่มใจอะไร”

“ฉันทำผิด” ลู่อือเงิงเบือนหน้าหนี พุดเสียงเรียบ “รู้ความเกินไป แต่กลับไม่คิดถึงผลที่ตามมา”

“ผลที่ตามมาอะไร!”

“...เรื่องที่เธอต้องเจอ”

กงเหยาเย็นมือไปจับคางเขาหันกลับมา ลูบหัวเขาเหมือนลูบหัวหมา ใช้น้ำเสียงสงบนิ่งปลอบเขา “ถ้าพี่หวังว่าฉันจะเพลเพราะพวกคอมเมนต์ในโซเชียลนั้น เรื่องนั้นไม่ต้องห่วง ฉันไม่เป็นไร”

ลู่อือเงิงลุกขึ้นยืน ถือโอกาสจูดตัวกงเหยาให้ลุกขึ้นด้วย

กงเหยาเย็นมือไปกอดเอวเขา “ตอนแรกก็กลัวจริงๆแหละ รู้สึกว่าถ้าเปิดเผยออกไป จะถูกต่อต้านและตั้งคำถามมากมาย มีแต่เรื่องกังวลเยอะเยอะไปหมด...ยิ่งกลัวว่าพี่จะได้รับผลกระทบหรือเปล่า ก็เหมือนกับเจียนหยาง ตอนแรกก็เสียใจที่คบกัน จากนั้นก็โกหก หลอกลวง เย็นชา สุดท้ายก็ค่อยๆ ห่างเหินกันไป...นี่เป็นสิ่งที่ฉันกลัวที่สุด แต่ตอนหลัง...”

“ตอนหลังทำไม” ลู่อือเงิงปล่อยให้สาวน้อยที่เตี้ยกว่าเขามากกอด

รู้สึกถึงร่างนุ่มนวลที่เข้ามาเติมเต็มอ้อมกอดตัวเอง ก้มหน้าลงสุดกลืนหอมจางๆ ของครีมอาบน้ำบนตัวเธอ รู้สึกอบอุ่นสบายใจ...เขาชะงักไปเล็กน้อย ก่อนจะพูดย้ำออกไปอย่างอดไม่ได้ว่า “ขอชี้แจงก่อนนะ อย่างน้อยเรื่องนี้ฉันก็ไม่นึกเสียใจ”

“ตอนหลังฉันก็พบว่าจุดที่พี่ต่างจากเจียนหยางก็คือพี่ไม่ทำเรื่องพวกนี้ ไม่มีทางทำ พี่เป็นคนยืนหยัดแน่วแน่ ชัดเจนว่าตัวเองต้องการอะไร...” ถงเหยากำมือแน่น “ฉันสบายใจแล้ว เพราะฉะนั้นวันหนึ่งฉันก็เลยตัดสินใจยุติช่วงทดลองของพี่”

ถงเหยาเงยหน้าขึ้น สบตากับดวงตาน้ำตาลเข้มที่ลึกล้ำจนมองไม่เห็นจุดสิ้นสุดคู่ นั้น “ตั้งแต่วันนั้น ฉันก็เตรียมใจเผชิญหน้ากับพายุฝนที่จะตามมา พี่บอกว่าพี่ไม่เสียใจ ฉันก็เหมือนกัน...”

ถงเหยาเงยไปครู่หนึ่ง

ดวงตาสีดำใสกระจ่างกว่าเวลาไหนๆ

“ฉันไม่เสียใจ” เธอสบตาเขา พูดย้ำทีละคำ “ฉันไม่กลัว”

วินาทีที่พูดออกไป

เธอรู้สึกได้ว่าแขนที่โอบรอบเอวเธอกระหวัดแน่นทันที เขากอดเธอแน่นราวกับจะฝังร่างเธอเข้ามาในร่างของตัวเอง ก้มหน้าลง จูบเธออย่างลึกล้ำด้วยอารมณ์ที่ท่วมท้นด้วยความซาบซึ้งและขอบคุณ

...

[คนที่ถูกเพื่อนม.ปลายหลอกจนไม่เหลือชั้นดี : นกกระเจอกเทศน้อย ได้ยินว่าเธอโหลดวอยั้ว เกียปา กลับมาใหม่แล้ว เอาความกล้ามาจากไหนอี]

[ZGDX สโมลิ่ง : หลายคน เธอ เพื่อนๆ เพื่อนร่วมทีม สโมส...]

[ZGDX สโมลิ่ง : และกีเา]

เสี้ยวพังเถากัน ตาหรีเล็กเป็นเส้นตรง ตอนเปิดประตูจะลงไป
ดื่มน้ำข้างล่าง เพิ่งก้าวพ้นประตูห้องไปได้ครึ่งก้าวก็เห็นมิดกับ AD ทีมตัวเอง
กำลังกอดกันแน่นอยู่ตรงทางเดิน หัวชนหัวกระซิบกระซาบอะไรกันอยู่ เขา
อึ้งค้าง พุดทิ้งไว้หนึ่งคำว่า “เสปตา” ก่อนจะเหวี่ยงประตูปิด

ถงเหยาปล่อยมือจากลู่อือเงิง ไล่เขาไปนอน ลู่อือเงิงไม่ได้พูด
อะไรต่อ ปล่อยมือจากเธอแล้วหมุนตัวกลับห้องอย่างว่าง่าย

ส่วนถงเหยาวิ่งลงไปข้างล่าง เปิดโหมดโซโล่เข้าไปฝึกฆ่าทหารจิ๋วของ
ฮีโร่เลนกลางสองสามตัวอยู่พักหนึ่ง...แน่นฝึกพวกฮีโร่ที่ไม่ค่อยถนัดอย่าง
ร็อกสเปร์โร่พวกนี้มากหน่อย พอฝึกไปพอสมควรแล้ว เธอก็เตรียมจะลอง
เข้าโหมดจัดอันดับดู ด้วยเหตุนี้จึงกดเปิดโหมดจัดอันดับเข้าคิวรอ

ระหว่างรอคิว อยู่ๆ ก็เหลือบไปเห็นสมุดจดเล่มเล็กบนโต๊ะ เธอ
หยิบมาเปิดดู...พบว่าช่วงนี้ยุ่งกับเรื่องนั้นเรื่องนี้ เดือนก่อนก็เป็นโรคชอบอู้
อาทิตย์ก่อนก็ไปเซี่ยเหมิน ด้วยเหตุนี้เวลาสตรึมเกมเดือนนี้เลยยังขาดอีกเยอะ
หลังจากคิดลึกลับก็เริ่มกดสตรึมมิ่ง

...ในช่วงที่กำลังเป็นทีจับตามองอย่างนี้ ถงเหยากลับสตรึมเกม นี่เป็น
เรื่องที่ไม่มีความคิด!

คนเข้าชมเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณทันที เพียงไม่กี่สัปดาห์ตอนที่ถงเหยา
ยื่นมือไปรับตำแหน่งกล้องเสร็จและนั่งลงเรียบร้อย ผู้ชมในช่องสตรึม
ก็เปลี่ยนจากสิบกว่าคนในตอนแรกกลายเป็นสองแสนกว่าคน...ความคิดเห็น

วิ่งในช่องสตรึมเลื่อนผ่านอย่างรวดเร็ว ผู้คนที่อัดอั้นมาสองสามวัน ในที่สุดก็ได้มีโอกาสเจอหน้าตัวเอกของข่าวลือที่ต่างโผล่มาแสดงความคิดเห็นกันไม่หยุด!

[ว้าว ไม่นึกว่าจะสตรึมด้วย!]

[ไอ้โฮๆ ภรรยาฉันมาสตรึมแล้ว ต้องสนับสนุนหน่อย...ภรรยาจำ สมบัติใหม่!!]

[66666666666666]

[คำเตือน : ด้านหน้ามีเกรียนคีย์บอร์ดรออยู่เพียบ]

[ยังมีหน้ามาสตรึมอีกนะ เห็นช่วงนี้ตัวเองเป็นที่สนใจ เลยมาเกาะกระแสหरोหะๆ]

[1 มาแล้วนี่]

[เคอร์มาคัพ 66666666666666 พวกเธอสองคนไปโง่มาโง่ถึงคบกันได้เนะอ่าๆๆๆ]

[แอดมินทำงานหน่อยๆ ไม่จิ้นสโมสิ่งจางฉันเป็นแอดมินใหม่ เคียวฉันเฝ้าช่องไลฟ์สตรึมให้เธอเอง]

[หนีห่าว พี่สะใภ้แห้งกิมโซน่าเกลคอม เฉิงเกอของฉันละ]

[ลู่ซืออิงอยู่ไหน ลู่ซืออิงอยู่ไหน ลู่ซืออิงอยู่ไหน ลู่ซืออิงอยู่ไหน]

[เรียกแฟนเธอมาสตรึม!!!]

...

ความคิดเห็นวิ่งเลื่อนไปเร็วมาก ทั้งที่สนับสนุนและตำหนิ ถงเหยาเหลือบดูเล็กน้อย ก่อนจะเลือกตอบข้อความที่ไม่รุนแรงมาก “ฉันมาไลฟ์สตรึมแล้วไง ตอนนี้ซ้อมเล่นแรงๆ ถ้าไม่สตรึมไปด้วยแล้วจะให้สตรึมเมื่อไหร่ ฉันแค่สตรึมเกม ทำไม่ถึงหน้าไม่อายุได้ เมื่อก่อนฉันก็สตรึม...วันนี้ถ้ายังไม่สตรึมอีก ลิ่นเตียนชั่วโง่สตรึมไม่ครบ ถึงตอนนั้นคงต้องสตรึมให้ทุกคนดูฉันทอนแล้วละ...”

[นอนกับลู่ซืออิง!]

[ไลฟ์ติดเรต ฉันจะแจ้งตำรวจ!]

[<หน้าเงิน> ใครจะอยากดูเรอนอนกับฉิงเกอกัน]

“...ฉันนอนคนเดียว” ตอบกลับหน้าหนึ่ง เรียกความคิดเห็นวิ่งชุดใหญ่ มาอีก ตอนนี้อง เกมก็จับคู่เพื่อนร่วมทีมเรียบร้อยแล้ว ถงเหยา กดเข้าเกม กดปุ่มเลือกกล่องหน้าเป็นเรือสเปร์โร้วทันที จากนั้นก็คุยต่อ “เพื่อนร่วมทีม? ยังนอนอยู่ เมื่อวานเพิ่งกลับมา เหนื่อยจะตาย...ใช่ กลับจากเซี่ยเหมิน... ทีมสอง? ทีมสองเล่นดีมาก ถึงจะแพ้ CK แต่ก็พอจะเบียดเข้ารอบต่อไปได้ ทันทีหลังมีพรสวรรค์ไม่แล้ว...”

[เธอดึงกับชม AD คนอื่น!]

[อย่างแฟนเธอต่างหากถึงจะเรียกว่าพรสวรรค์ ชอบคุณ]

[อัดเสียง เอาไปฟ้อง เปลี่ยนเอาแอดมินของห้องสู่ชื่อเดิมมาแทน!]

[พูดถึงอิงเกอหน่อยสิ!!!]

“พูดถึงเขาเรื่องอะไร” ถงเหยาเหลือบมองความคิดเห็นวิ่งแวบหนึ่ง น้ำเสียงเป็นธรรมชาติ “อิงเกอเป็น AD ที่สุดยอดมาก ตอนนี้อยู่อันดับโลก ยิ่งไงก็คงท็อปหรีละมั้ง...”

[ถือปกร์เองหรี!]

[โธ่ว้ย พูดถึงแฟนตัวเองยังเย็นชางขนาดนี้ ความเป็นอายุของสาวน้อย อยู่ที่ไหน! ฉันอยากเห็นเธอหน้าแดง! ฉันอยากเห็นเธอเงิน!]

[ถือปกร์ 6666666666]

“ก็ถือปกร์จริงๆ นี่ จะบอกว่าเป็นที่หนึ่งคงไม่ได้มั้ง ยิ่งไงข้างบ้านก็ยังมี AD ฝีมือพอๆ กันอยู่อีก...คิง AD ในใจฉันคือเว่ยเซี่ยว เกาเสว่เจิง ต้าหว่ง... คนที่แค่พลาดอาหารถั่งด้วสุดท้ายของกลุ่มทหารจิวก็จะกรี๊ดร้องออกมา... เจิงเกอเขาไม่เป็นแบบนี้แหละ เขาแค่สืบทอดความหน้าตายของเกาเสว่เจิงมา เท่านั้น so boring”

[จับกับกันจริงๆ สิบะ อ้าๆๆๆๆ เห็นข้อความอันๆ ตอบอันๆๆๆ!]

[คบกับแล้ว ไม่จับจะทำแบบนั้นได้ไง]

[ใครจับใคร!!! ทำไมถึงมากับกันได้!!!]

ถงเหยาโน้มตัวลงไปอุ้มเสี่ยวซงที่เดินผ่านมา...เวลาสั้นๆ เพียงครึ่งเดือน กว่า เสี่ยวซงเปลี่ยนจาก “เสี่ยวซง” กลายเป็น “ต้าซง” แล้ว จากที่พอมกะหรั่ง หัวขึ้นมาได้ง่ายๆ ตอนนี้มีพุงกลมๆ ที่ลูบไปเจอแต่ไขมัน...ถงเหยาอุ้มแมว

มาจ่อหน้ากล้อง “เขาบอกว่าถ้าไม่ยอมคบกับเขาก็จะโยนเสื้อวชทิ้ง ฉันคิดแล้ว
ยังงี้ก็เป็นชีวิตน้อยๆ ชีวิตหนึ่ง ก็เลยตอบรับเขาไป”

[6666666666666666]

[ไม่ว่าถึงगेจะเป็นคนแบบนี้]

[66666666]

[โห...วิธีนี้แจ่ม รอฉันก่อน ฉันจะใช้วิธีนี้ไปหาแฟนกลับมาสักคน!]

[แล้วเมื่อไหร่จะเลิกกันล่ะ!]

ท่ามกลางความคิดเห็น [666] เป็นพรวน ถงเหยาลูปหัวเสื้อวช
สีหน้าเฉยชา “ไม่เลิก แฟนที่หามาได้ด้วยความสามารถตัวเอง ทำไมต้องเลิก
ด้วย”

ทันทีที่พูดจบ ช่วงแบนและเลือกก็จบลง ถงเหยารับเปลี่ยนรู
เรียบร้อยแล้วก็รอเข้าเกม...พอเข้าเกมก็ไม่ดูความคิดเห็นอีก ตั้งหน้าตั้งตา
เล่นแรงๆ...นั่นกลับยิ่งทำให้บรรดาผู้ที่ชอบแทะเมสิดแดงพากันร่อนอกร่อนใจ
นี่มันไม่เหมือนกับสตรีมเกมที่พวกเขาคิดไว้เลย...

พวกเขาคิดว่าถงเหยาจะเล่าถึงเรื่องเกี่ยวกับลู่อิงทั้งหมด
แต่เธอก็ไม่ได้ทำแบบนั้น

พวกเขาคิดว่าถงเหยาจะเปิดศึกกับพวกเกรียนคีย์บอร์ดซึ่งหน้า แต่
เธอก็ไม่ได้ทำแบบนั้น

พวกเขาคิดว่าถงเหยาจะโชว์สวิตอย่างไม่เกรงอกเกรงใจ หักหน้า
พวกกลุ่มแม่ยก แต่เธอก็ไม่ได้ทำแบบนั้น

พวกเขาคิดว่าถงเหยาจะเสแสร้งทำเป็นพูดปดแฟนคลับลู่อิง
แต่เธอก็ไม่ได้ทำแบบนั้น...

ทุกอย่างเหมือนปกติ

ทุกอย่างไม่ต่างจากเดิม

แต่แล้วเพราะการแสดงออกของเธอ แฟนเกิร์ลกลุ่มหนึ่งที่เคยอิจฉา
ไม่พอใจก็ค่อยๆ ใจเย็นลง...เป็นเรื่องแปลกและไม่รู้ตัวว่าทำไมถึงใจเย็นลง
เสียอย่างนั้น...การแสดงออกของถงเหยาดูสมเหตุสมผลเกินไป เธอไม่ได้
เอาแต่ห่วงความรู้สึกของคนอื่น ทั้งไม่ได้สนใจหลบเลี่ยงคำถามที่เกี่ยวข้อง...

ทุกอย่างดำเนินไปอย่างเป็นธรรมชาติ

ด้วยเหตุนี้ฟองเหยาเริ่มตั้งใจเล่นแรงก็ฝึกฮีโร่ พวกแฟนคลับบนเว็ปที่ก่อนหน้านี้เคยแสดงความคิดเห็นเป็นอคติต่อทีมโซน่าเทเลคอมต่องเหยา ก็ค่อยๆ ลบความคิดเห็นที่ไม่ดีของตัวเอง ส่งข้อความมาขอโทษเธอเป็นการส่วนตัว ยังมีอีกกลุ่มที่เงียบไป จะมีก็แต่คนส่วนน้อยที่ยังพยายามคุ้ยเขี่ย หากกระดูกในไข่ไม่เล็ก...

ราวกับว่าความสงบนิ่งของถงเหยาปลอบประโลมคนหมู่มาก ทำให้พวกเขาสงบนิ่งตามไปด้วย...นั่นสิ ก็แค่ผู้เล่นสองคนคบกัน เรื่องธรรมดาจะตาย ไปยุ่งอะไรกับพวกเขาด้วย...ปัญญาอ่อนหรือเปล่าเนี่ย

แน่นอนว่าทางถงเหยาไม่รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยนี้ เธอยังคงเล่นแรงก็ของตัวเองต่อ พยายามศึกษาวิธีการเล่นของฮีโร่ตัวใหม่...ฮีโร่ร็อกสเปร์โร่เคลื่อนไหวรวดเร็วคล่องแคล่ว ผลุบโผล่ไปที่ต่างๆ โดยไม่ปล่อยให้คนได้ทันตั้งตัว ทั้งยังมีความสามารถในการป้องกันการลอบโจมตีจากฮีโร่คนอื่นได้ดีเยี่ยม จะมีก็แต่ช่วงดันเลนที่ไม่ได้เปรียบมากนัก ดังนั้นสำหรับถงเหยาที่มีรูปแบบการเล่นค่อนข้างดุเดือดเลือดพลา้น การใช้ฮีโร่ประเภทนี้จึงไม่ค่อยถนัดมือเท่าที่ควร...

หลังจากถูกมิดฟายตรงข้ามฆ่าตาย เธอก็เปลี่ยนหน้าจอมาดูความคิดเห็นเว็บบ้าง มี [66666] พิมพ์ให้มิดฟายตรงข้าม และยังมีความคิดเห็นวิ่งประเภท [พอมีแฟนแล้วเธอก็เปลี่ยนไป เมื่อก่อนน้อยมากที่จะถูกคนอื่นโซโล่คลตอนฮันเลน รอวันที่โซน่าเทเลคอมระเบิด] [เธอไม่เหมาะจะเล่นร็อกสเปร์โร่]...

“ฉันก็รู้สึกว่าคุณเล่นร็อกสเปร์โร่ได้ไม่ค่อยดี แต่นั่นเห็นคนเกาหลีเล่นเก่งกันทั้งนั้นเลย เพราะฉะนั้นไม่ฝึกไม่ได้ ถ้าไม่ฝึกมีหวังถูกอัดน่วมที่สนามแข่งระดับโลกแน่...ฝึกฮีโร่บ่อยลงตัวหนึ่งก็เสียตำแหน่งแบนไปตำแหน่งหนึ่ง แบบนี้ไม่ดีๆ”

น้ำเสียงของถงเหยาเรียบเฉย เปลี่ยนกลับมาที่หน้าจอเกมต่อ

¹ หมายถึง หาข้อตำหนิ คอยจับผิด ทั้งที่ไม่มีข้อให้ติ

เวลานี้มีเสียงฝีเท้าดังมาจากชั้นบน สมาชิกทีมสองทยอยตื่นนอน ลงมาเตรียมฝึกข้างล่าง ถงเหยาชะโงกหน้าไปทักทายพวกเด็กเกร ตอน หดคอกกลับมา ตรงข้ามเธอ...ประตูห้องลู่อู๋เจิงและเสี่ยวฟังกี่เปิดออก สองคนเดินออกมาด้วยสีหน้าว่างๆ

ลู่อู๋เจิงชะโงกมามองถงเหยาที่นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ จากนั้นก็ ขยี้ผมตัวเอง หรีตา กลับห้องไปอาบน้ำ

เสี่ยวฟงเดินลงมาชั้นล่างราวกับวิญญาณล่องลอย ตะโกนถามว่า “ตอนเย็นกินอะไร”

ถงเหยาเปลี่ยนหน้าจอมาดูความคิดเห็นวึ่ง มีแต่ [6666 อ้วนเอา แต่กับ] [อ้วนตื่นแล้ว] [เรียกเวมาสตรีน้อย]...ถงเหยาหัวเราะก่อนจะเปลี่ยน กลับไปหน้าจอเกม สถิติของเธอตอนนี้คือ 0/2/0 ประเคนยอดคิลที่มีเพียง สองของเกมไป ฮีโร่ร็อกสเปอร์โร่มีความสามารถในการต้านแ่งได้ดีมาก ทั้งอัดกระเด็น ทั้งมีกับดัก ลดความเร็วและเพิ่มความเร็วให้ตัวเอง ความสามารถในการหนีเอาชีวิตรอดชั้นเทพ แต่ถงเหยายังใช้ไม่ถนัด สกิลไม่ ต่อเนื่องกัน มักจะถูกดักตีตาย...

ยังดีที่ความสามารถในฆ่าทหารจิ๋วของเธอยังอยู่ เพราะฉะนั้นไอเท็ม และค่าเงินจึงไม่ได้ถูกตีห่างมากนัก

ตอนที่เกมดำเนินไปถึงนาทียี่สิบ สถิติของเธอก็เป็น 1/6/5 ถูกฆ่า ไปหกครั้ง ช่วยฆ่าห้าครั้ง...เวลานี้ประตูห้องตรงข้ามก็เปิดออก ชายหนุ่ม ที่เส้นผมยังเปียกชื้น เห็นชัดว่าเพิ่งอาบน้ำเสร็จ เดินออกมา

ถงเหยาเปลี่ยนหน้าจอมาดูความคิดเห็นวึ่ง พบว่าทุกคนต่างบอกว่า “ไดยินเสียงเปิดประตู เธอยิ้มพูดว่า “อืม กับตันของเราตื่นแล้ว”

[กับตันของเรา เรา!]

[ได้กลิ่นอาหารหมา]

[การุณหมา! เลิกติดตาม!]

[อ๊าๆๆๆ กับตันของเรา โอ๊ยๆๆๆ ทำไมรู้สึกถึงกลิ่นอายความรัก อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อนเนี่ย!]

ขณะที่เธอกำลังพูดอยู่นั้น ลู่อู๋เจิงก็เดินลงไปข้างล่าง หยิบน้ำแร่

ขวดหนึ่งออกมาจากตู้เย็นก่อนจะกลับขึ้นข้างบน เดินตรงมาที่โซนฝึกซ้อมของชั้นสอง ไปยืนปักหลักอยู่ด้านหลังธงเหยอย่างกับเทพวารบาล...

ลูซื่อเจิง “ร็อกสเปร์โรว์คะแนน 1/6/5 ถ้าตอนแข่งเรอกล้าเอามันออกมาเล่น ฉันก็กล้าตบหัวหมาของเธอให้เบะ”

“...นี่แค่ซ้อมเอง ้วย” ธงเหยานิ้วหน้า “พีไปไกลๆเลย”

“ฉันเคยเห็นอาแทเล่นร็อกสเปร์โรว์มาก่อน มันไม่ได้เล่นแบบนี้ เธอเล่นบ้าอะไรของเธอ หลีกไป ฉันจะเล่นให้ดูรอบหนึ่ง...” ชายหนุ่มว่าพลางวางขวดน้ำแรงลง โนม์ตัวลงมาจะแย่งเมาส์กับคีย์บอร์ดไป

“อย่าๆๆ โอ้ย พีเป็น AD นะ มาสอนฉันเล่นมิดทำบ้าอะไร พีอวดดีเกินไปแล้ว หลีกไปเลย” ธงเหยาไม่ยอมให้เขาแย่ง ยืนมือออกไปผลักเขา

“ขอฉันสองหน่วย เธออย่าดันฉันสิ”

ลูซื่อเจิงเบียดธงเหยากระเด็น เวลานี้ทหารเลนกลางควบคุมได้ไม่เลวจากช่วงแรกธงเหยาเอาแต่ชี้ตลาดไม่ค่อยกล้าบุก ดังนั้นบอลด์เฮดเมจฝ่ายตรงข้ามเลยกล้าขึ้นหัวเธออย่างเปิดเผย...เวลานี้เห็นชัดว่าฝ่ายตรงข้ามไม่รู้วาทานนี้เปลี่ยนคนแล้ว กำลังมองร็อกสเปร์โรว์ที่อยู่ดีๆ ก็กดสทิล EW ฟุ้งตัวมา ต่อด้วยสทิล QA...พริบตาที่อดฝ่ายตรงข้ามจนเลือดหายไปกว่าครึ่งหลอด เวลานี้เอง บอลด์เฮดเมจของฝ่ายตรงข้ามจึงเพิ่งตั้งสติได้ กดคอมโบสทิลไล่อดีติน เพราะความแตกต่างทางไอเทม ร็อกสเปร์โรว์มีพลังโจมตีไม่พอ สุดท้ายฆ่าคนไม่สำเร็จ แต่กลับถูกอีกฝ่ายโชว์เทพอัดจนตาย

หน้าจอเปลี่ยนเป็นสีเทา

AD ทีมธงเหยาพูดไม่ออก เคาะแป้นคีย์บอร์ดพิมพ์มาแค่ [?]

ขณะที่ซัพพอร์ตค่อนข้างตรงกว่า [Mid noob, untrue smiling (มิดห่วยสไบลิ่งตัวปลอม)]

ลูซื่อเจิง “...”

ธงเหยาเดือด “บ้าเอ๊ย พีไปเลยนะ!”

ธงเหยาเบียดลูซื่อเจิงให้ออกไป ระหว่างรอเวลาฟื้นคืนชีพก็กดซื้อ

ไอเท็มในร้านค้า เปลี่ยนชุดใหม่อย่างรวดเร็ว...ขณะกำลังนึกหน้าครุ่นคิดว่าตัวเองจะออก “อะบิสมัล” หรือ “อ่าวเวอร์กلاس” ดีนั้น อยู่ๆ ก็รู้สึกว่หน้าของตัวเองถูกคนดึงจากทางด้านข้าง

ใบหน้าของถงเหยาถูกดึงจนหันไปอีกทาง แต่ตาเธอยังจ้องหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทำทางสมกับเป็นเด็กสาวติดเกม “ลู้อือเจิง พี่อย่ามากวนฉันกำลัง...”

พูดยังไม่ทันจบ คนที่ยืนอยู่ด้านหลังก็ก้มหน้าลงมาจับริมฝีปากเธอ ถงเหยา “...”

ชายหนุ่มซิมเพียงเล็กน้อยก็หยุด ขบริมฝีปากเธอที่หนึ่งก่อนจะผละออก พูดเสียงเกียจคร้านด้วยสีหน้าพึงพอใจ “อะไร”

ถงเหยาพูดด้วยสีหน้าไร้อารมณ์ “ฉันกำลังสตรึมอยู่นะ”

ลู้อือเจิงอิงไปเบ้าหนึ่ง เงยหน้าขึ้นมองกล้องที่เล็งตรงมาที่พวกเขา แล้วก็ชะงัก มือใหญ่ยื่นไปปิดหน้ากล้องไว้ “...เธอไม่รีบบอกล่ะ”

“พี่ให้โอกาสฉันไหมล่ะ ปิดทำไม พี่ยังรู้จักอายเธอ”

“รู้จักสิ”

...

นอกช่องไลฟ์สตรีม ภาพที่ทุกคนเห็นคือสีดำสนิท ได้ยินเพียงเสียงทะเลาะกันเบาๆ ของสองคนในช่องสตรีม มองไม่เห็นอะไรทั้งนั้น แต่ก็ไม่อาจขัดขวางพวกเขาในการรวบรวมความคิดเห็นอย่างบ้าคลั่งได้...

[66666666666666]

[666666]

[เล่นเกมดีๆ กันเป็นไหม ฉันตั้งใจมาเรียนรู้เทคนิคการเล่นนะ]

[ไลฟ์ติดเรต ฉันจะแจ้งตำรวจ!]

[เอามือออกไป! อ้าๆๆๆๆ บ้าอีย! ลู้อือเจิงเอามือออกไป!!]

[ไลฟ์ติดเรต ฉันจะแจ้งตำรวจ!!!]

[66666666666666]

[ฉันแค่อยากดูสตรีมเกม ทำไม่ต้องป้อนอาหารมาให้ฉันด้วย]

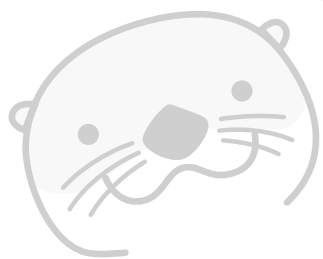
[แจ้งตำรวจแล้ว]

[เลิกติดตามแล้ว]

[666666666666]

[เลิกติดตามกันเถอะ]

...

ทดลองอ่าน

ลู่อือเงิง ปล่อยมือออกจากกล้อง เหลือบมองหน้าจอคอมพิวเตอร์
เว็บหนึ่ง บังเอิญเห็นความคิดเห็นวังข้อความหนึ่งเข้าพอดี...

[ไชรส์วิตกับไปเดอะ อากิตยหน้าแข่งกับทีมอัลฟา ก็เหมือนลาที่ถูกเอามา
วังแข่งกับบ้า โดนช่างนสติแตกแน่ เอะๆ]

ลู่อือเงิงเหยียดริมฝีปาก

ถงเหยาก็เห็นความคิดเห็นนี้เช่นกัน ยกมือขึ้นทัดปอยผมไว้หลังหู
อย่างเกือๆ...เวลานี้เอง เหล่าเคที่เพิ่งตื่นนอนแล้วเปิดคอมพิวเตอร์เล่นแรงก็กับ
เหล่ามวไปได้สักพัก ก็กำลังดูช่องสตรีมของถงเหยา พอเห็นความคิดเห็น
วังนี้ ก็ตะโกนด่าอยู่ไกลๆ ว่า “แม่งเอ๊ย ขนาดนี้แอดมินยังไม่บล็อก!
คนเขาไชรส์วิต เกียวบ้าไรกับมัน”

“...ถ้านายว่างขนาดมาดูสตรีมของมิดพวกเรา ก็ช่วยมาแก๊งที่เล่นบน
หนอยได้ไหม!” เหล่ามวถีบเก๊าเหล่าเคที่หนึ่ง “ช่วงนี้นายไม่ค่อยมาแก๊ง
เล่นบนเลยนะ ถ้าตอนแข่งไม่สนใจแบบนี้ ฉันจะอัดนายให้ตาย”

“มาแล้วๆ นายฝีมือห่วยเอง ไม่มีฉันอยู่ก็เอาตัวไม่รอด” เหล่าเค
กดปิดช่องสตรีมของถงเหยา

“การแข่งขันไชรส์วิตที่สองจะจบลงแล้ว เหลือแต่ YQCB กระตุก
แข็งเคี้ยวยากทีมเดียว” ลู่อือเงิงพูดเสียงเรียบ “พยายามเอาชนะให้ได้
ถล่มสองทีมให้ละ ตบหน้าพวกนั้นให้หมดทุกคน”

ตอนที่พูด มุมปากก็ยกขึ้นนิดๆ สีน้าเย้ยหยัน

หงเหยายังไม่ทันกดปิดไมค์ด้วยซ้ำ

เป็นดังคาด มีการตอบสนองจากความคิดเห็นวิ่งอย่างรวดเร็ว...

[ตอนนี้ YQCB เก่งมากเลยนะ]

[ศึกชี้ชะตาระหว่างลู่อืออิงกับอีจุนฮย็อก 666666666]

[แฟนคลับของ YQCB กำลังกลัวตัวสัน...วันนั้นฉินจะโคตรเย็นไปจุ๋ม]

[นั่งรอตอบหน้าพวกกรีนคีย์บอร์ด ฮ่าๆๆๆๆๆ]

[กล่าวพูดเต็มปาก ระวังจะตอบหน้าตัวเอง]

หงเหยาอ่านความคิดเห็นวิ่งก่อนจะหันกลับไปมองกับตันทิมตัวเอง
“...พีกร่างเกินไปแล้ว”

ลู่อืออิง “แค่ความฝันทั้งดงามเฉยๆ ทำไมมาว่าฉันกว้าง”

หงเหยา “...”

กฎการแข่งขันในลีกเกมออร์เดอร์ออฟสตรอมก็คือ สิบสองทีมจะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มมีหกทีม การแข่งขันแบ่งออกเป็นสามช่วง :

ช่วงที่หนึ่งเป็นการแข่งไขว้ภายในกลุ่ม

ช่วงที่สองเป็นการแข่งไขว้ข้ามกลุ่ม

ช่วงที่สาม กลับไปแข่งไขว้ภายในกลุ่มตัวเองอีกครั้ง...

หลังจบทั้งสามช่วง นับคะแนนแบบชนะสองในสามตาจะได้หนึ่งคะแนน หากแพ้จะไม่นับคะแนนเข้าไปในการจัดอันดับคะแนนสะสม สี่อันดับแรกของแต่ละทีมจะได้เข้าสู่ช่วงปลายการแข่งขันประจำฤดูกาล

และตอนนี้ คือการแข่งขันฤดูร้อนของทีม ZGDX หลังเผชิญกับพายุฝน ในที่สุดก็ฝ่าฟันเข้ามาถึงตอนท้ายของช่วงที่สอง

วันพฤหัสบดี ทีม ZGDX กับทีมอัลฟา ทีมรองอันดับสุดท้ายของกลุ่ม B จะเริ่มเข้าสู่การแข่งขันไขว้ข้ามกลุ่ม...เดิมวันอาทิตย์ของสัปดาห์นี้ยังมีการแข่งขันไขว้ข้ามกลุ่มกับทีม CK ด้วย แต่เพราะตอนเริ่มการแข่งขันฤดูร้อนทางผู้จัดสลับให้การแข่งไขว้ข้ามกลุ่มระหว่างพวกเขากับทีม CK มาอยู่ก่อนการแข่งขันไขว้ภายในกลุ่มเพื่ออรรถรสในการรับชม ดังนั้นจึงเท่ากับว่าการแข่งขันในวันอาทิตย์ของพวกเขาถูกเว้นว่าง เสร็จสิ้นคือการแข่งขันสองในสาม

ของการแข่งลีกฤดูร้อนของตัวเองก่อนทีมที่เหลือในกลุ่ม A

และก่อนที่จะช่วงปลายการแข่งขันประจำฤดูกาลจะมาถึง พวกเขาจะไม่ต้องเจอกับทีมโหดอย่างทีม CK อีก

วันพฤหัสบดี วันแข่งกับ “ทีมอัลฟา”

ทีมอัลฟาเป็นทีมอันดับกลางถึงท็อปของลีก ถึกมาก มักจะถูกเรียกว่า “ทีมตรวจสอบคุณภาพของ SPL” “ผู้คัดทีมแกร่ง” ความหมายก็คือทีมไหนแกร่งจริงหรือแค่ดูแกร่งเพราะสู้กับทีมห่วยๆ นั้น หลังจากแข่งกับทีมนี้ ก็จะได้ผลตัดสินที่ชี้ชัดเป็นรูปธรรม

แต่แล้วในตาที่สอง พวกกองเหยาที่ชนะได้ไม่ราบรื่นนัก ในเวอร์ชันเกมที่ถือฮีโร่ตำแหน่งท็อปเป็นตัวเอง ช่วงต้นเกมเหล่ามวกกลับถูกจิ้งเกิลทีมอัลฟาล่าจมนสติแตก ตอนเริ่มการแข่งขันไปได้แปดนาทีก็ขึ้นสถิติ 0/2/0 ถูกท็อปฝ่ายตรงข้ามนำอยู่หนึ่งเลเวลครึ่ง ตอนแข่งไปถึงนาทีที่ยี่สิบ บิ๊กทรีก็เป็นแท็งก์ให้ทีมไม่ได้เลย หลังจากนั้นก็ถูกฝ่ายตรงข้ามใช้สล็อตหนึ่งทีเลนบน พอถูกฆ่าตาย เหล่ามวกก็โยนเมาส์ หักข้อมือ “รีบๆ เล่นให้จบตามี่ข้างมัน ตาหน้าเอาใหม่”

น้ำเสียงแบบนี้ น่ากลัวคงถูกเล็งจนเดือดขึ้นมาแล้วจริงๆ

ความรู้สึกลึกนี้ ถึงเหยาเข้าใจดี

แต่เวลานี้ฝ่ายตรงข้ามตั้งหน้าตั้งตาตระเวนไปทั่วเลนบน ถึงเหยากับลู่อือเจิงเก็บเงินเก็บเลเวลพอใช้ได้ ดังนั้นถึงเหยาจึงไม่ได้พูดอะไร ขณะที่ลู่อือเจิงเพียงพูดอย่างรวบรัดว่า “ยังสู้ได้ ยื้อไว้ก่อน เหล่ามวก นายฆ่าทหารจิวเลนบนเสร็จก็ลงมาฆ่าที่เลนล่างต่อ ฉันจะเข้าเขตป่าดูว่ามีอะไรให้เก็บกวาดบ้าง”

เหล่ามวกรีบ “อ้อ” ขณะที่เหล่าเคแซวว่า “สละทหารจิวให้เขา แล้วนายก็ลงมามอนสเตอร์ฉันแทน บทคนดีให้นายเป็นแล้ว ขอได้เปรียบก็ให้นายเอาไปหมดอีก”

ทุกคนในทีมหัวเราะลั่น บรรยากาศตึงเครียดจึงผ่อนคลายลงบ้าง ขณะที่ถึงเหยากำลังคิดจะพูดว่า “ให้เขาใส่หัวไปฆ่ามอนสเตอร์ฝ่ายตรงข้าม”

อยู่ๆ เหล่ามารที่ไม่ค่อยพูดอะไรในตานี้ก็โพล่งขึ้นว่า “ฆ่ามอนสเตอร์นาย
แค่สองตัวจะเป็นไรไป ตานี่นายฆ่ามอนสเตอร์เก็บเลเวลยังไม่พออีกหรือ”

คำพูดของธงเหยาถูกกลืนกลับลงไป ทุกคนในทีมเงียบกริบ

...เหล่ามารกำลังโทษเหล่าเคที่ทิ้งเขาไว้คนเดียว ปล่อยให้เขาถูกจิ้งเกิล
ฝ่ายตรงข้าม “เทคแคร์” ต่างๆ นานา แต่กลับไม่ยอมมาช่วยเขา

เหล่าเคคิดครู่หนึ่งก่อนตอบกลับ “ฝ่ายตรงข้ามมากันตั้งสี่คน ฉัน
ไปก็ช่วยนายไม่ได้อยู่ดี ตอนที่มาแค่สองคน ฉันอยู่เลนล่าง นายก็เห็น
ไปไม่ได้ที่ไหนละ... บัพของมอนสเตอร์เขายังไม่เอาเลย คิดแต่จะอัดนาย ฉัน
ยังจะทำอะไรได้ ค่าเงินของนายก็ไปตีเลนอื่นชดเชยเอาแล้วกัน โอเคไหม
ไม่เชื่อก็จบเกมแล้วไปดูค่าเงินตอนนั้น”

หลังจากนั้นเหล่ามารก็ไม่ตอบอะไรอีก เพียงแค่ร้อง “อ้อ” ด้วยน้ำเสียง
ที่ธงเหยารู้สึกว่าเขาไม่พูดยังดีกว่า

ดูเหมือนว่าคนที่ “ญาติมาเยี่ยม”¹ ทุกเดือนจะไม่ได้มีแค่เธอคนเดียว

“หุบปากให้หมด” ลูซี่อึงพูดเสียงเรียบ “นี่แข่งอยู่นะ พวกนาย
คิดจะ AFK แล้วให้ฝ่ายตรงข้ามดันเลนกลางยาวถึงป้อมใหญ่ด้วยรีเปล่า”

พูดจบ เหล่ามารและเหล่าเคก็ปิดปากเงียบทั้งคู่ เพียงแต่บรรยายกาศ
หลังจากนั้นก็กลายเป็นอึดครึ้ม แทบจะมีแค่ธงเหยากับเสียงพั้งที่พูด
สุดท้ายก็อาศัยการที่อีโร่ของลูซี่อึงและธงเหยาเกิด² ช่วงท้ายเกมมาแบกทีม
พลิกเกมชนะได้อย่างหวุดหวิด

ในการแข่งขันวันที่ห้าสิบ ในที่สุดก็ทำลายป้อมใหญ่ฝ่ายตรงข้าม
ได้ด้วยความยากลำบาก วินาทีนั้น ธงเหยาพรวลมหายใจยาว ถอดหูฟังออก
ตอนที่เธอวางหูฟังและลุกขึ้นยืนก็พบว่าฝ่ามือตัวเองชุ่มเหงื่อไปหมด ร่างกาย
ลั่นนิดๆ อย่างหยุดไม่อยู่...

ลูซี่อึงซึ่งอยู่ข้างๆ ลุกขึ้นตาม สังเกตได้ในทันทีว่าคนข้างตัวเงียบ
ผิดปกติ เขาก็มองมองเธอ “ตื่นตื่นหรือ”

¹ เป็นสแลง หมายถึง การมีประจำเดือน หรือบางครั้งก็พูดว่า “ตัวเมีย” แปลตรงตัวว่า
“ป้ามา”

² เรียกการที่อีโร่พัฒนาจนแข็งแกร่งกว่าคนอื่น ๆ

ถงเหยาตัวเกร็ง เหลือบมองลู้อีเจิง แล้วพยักหน้าเจียบๆ

ลู้อีเจิงกำลังคิดจะล้อเธอว่าปอดแตก แต่คิดดูอีกทีก็คิดว่าเธอน่าจะไปดูเว่ยปู้หรือเทียบาก่อนการแข่งขันและได้รับ “คำอวยพรขอให้เธอถูกอัดจนสติแตก” จากแฟนคลับหัวรุนแรงบางส่วนมาแน่ๆ เลยกลั้วว่าจะทำพลาดในการแข่งขันจนมีท่าทางแบบนี้ ดังนั้นเขาจึงไม่พูดออกไป นอกจากยกมือขึ้นลูบหัวเธอพลางพูดว่า “ไปจับมือเถอะ อย่าให้เสียมารยาท”

ถงเหยาเหมือนเพิ่งตื่นจากฝัน ก้าวเท้าออกไปอย่างแข็งทื่อไปทางทีมอัลฟา...

จับมือ ไค้งค่านับ พอทำทุกอย่างเสร็จ สมาชิกทีมก็เดินไปด้านหลังเวที เหล่ามารกับเหล่าเคย์คงไม่ค่อยกันลั้คำ

เสี่ยวรู่ยรออยู่หลังเวที พอเห็นสมาชิกในทีมชนะการแข่งขันแล้ว ยังมีสีหน้าเคร่งเครียดก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ได้แต่พูดปลอบพวกเขา “โอ๊ย พวกนายเป็นอะไรกันไปหมด แข่งชนะก็ดีใจกันหน่อยสิ อย่างน้อยก็ชนะรวดในช่วงที่สองนะ...”

“ช่วงที่สองยังแข่งไม่จบ วันอาทิตย์หน้าถึงจะเป็นศึกหนัก ทีมตรงข้ามตอนนี้ก็โหดมากจริง ๆ ตั้งแต่เจี้ยวหวงมาก็เหมือนได้ฉินดิดาได้ป๋ สไตล์ของทีมเปลี่ยนไปเลย แม้แต่กับต้นตำแห่งซัพพอร์ตของพวกเขายังเปลี่ยนกลับมาเป็นชาโหดสายลุยเหมือนเมื่อก่อนที่ได้ฉายาว่า ‘เทพซัพพอร์ต SSPL’ เลย ถ้าเปิดโอกาสให้พวกเขา ก็อาจถูกบีบและจนหายใจไม่ออกได้” ลู้อีเจิงพูดขัดเขา “พวกนายเอาใจไปกังวลเรื่องการแข่งนัดนั้นจะดีกว่า สภาพจิตใจอย่างวันนี้ เรื่องแพ้การแข่งขันก็ไม่ใช่เป็นไปไม่ได้”

...ทีม ZGDX จะเผชิญหน้ากับทีม YQCB ทีมสุดท้ายของกลุ่ม B อย่างเป็นทางการในวันอาทิตย์ของสัปดาห์หน้า หลังจากนั้นพวกเขาก็จะสิ้นสุดการแข่งขันช่วงที่สอง กลับไปสู่การแข่งไขว้ภายในกลุ่ม A ต่อ รับศึกกับทีมหัวเว่ย เรดแอร์โรว์ KING หลัน ออบซิเดียน

ความหมายคือพวกเขาจะรักษาสถานะทีมไร้พ่ายจนถึงการแข่งขันลีกช่วงที่สาม หรือพูดอีกอย่างคือการแข่งไขว้ของทั้งลีกนี้ได้หรือไม่ ศึกในวันอาทิตย์ถือเป็นนัดสำคัญ

...พูดแบบนี้ก็ไม่ใช่เรื่องผิด

เลี้ยวρύปิดปาก เหลือบมองธงเหยาแวบหนึ่ง พักพเปิดเป็นเชิงให้เธอเป็นคนจัดการ

ธงเหยายื่นมือไปผลักเอวลูซือเจิง อีกฝ่ายร้อง“ซัด” หันมาเลิกคิ้วมองเธอ “ทำอะไร ฉันพูดความจริง”

“ใครอยากฟังความจริงจากพี่กัน” ธงเหยาค้อนเขาไปที่หนึ่ง “ขึ้นรถพี่ไปนอนไป จะได้พูดให้น้อยๆ หน่อย”

ลูซือเจิงทำหน้าเอือม ขณะเดินไปก็ถือโอกาสคว้ากระเป๋าอุปกรณ์ของเธอไปถือไว้เอง เดินไปได้สองก้าว คิดๆ ดูแล้วรู้สึกที่ไม่ถูกต้องถอยหลังกลับมา หนีบเจ้าของกระเป๋าไว้ใต้แขนเดินไปด้วย เดินถึงโอบเธอไปยังที่จอดรถ

เลี้ยวρύตามหลังพวกเขาต้อยๆ เหมือนชั้นที่น้อย “พอเปิดตัวแล้วก็ไม่แคร์อะไรเลยนะ”

“โซลิ” ลูซือเจิงตอบกลับเสียงเนิบ ไม่แม้แต่จะหันไปมอง “ไม่ฉันจะเสี่ยงให้ทุกคนรู้ทำไม”

เลี้ยวρύ “...”

ทุกคนขึ้นรถ ธงเหยาปล่อยให้ลูซือเจิงหัวไปหนึ่งที่แถวหลังสุดอย่างว่าง่าย...

เหล่าเค่งที่เดิมกับตอนขามา เลื้อยแจ็กเก็ตของเหล่ามาวังวางอยู่บนที่นั่งด้านข้างเขา

พอเห็นเหล่าเค่งที่เดิม ธงเหยาก็รู้สึกกังวลนิดๆ ไม่นานก็เห็นเหล่ามาวขึ้นรถมา เขาเดินผ่านที่นั่งเดิมของตัวเองโดยไม่สนใจเหล่าเค่งที่เงยหน้าขึ้นมอง โนมัตัวลงหยิบแจ็กเก็ตขึ้นสะบัดแล้วคลุมไหล่ไว้ จากนั้นก็ไปนั่งข้างเลี้ยวρύโดยไม่แม้แต่จะปรายตามองมา

ชายเลื้อยยังพาไปโดนหน้าเหล่าเคด้วย

ใบหน้าเด็กน้อยที่ราบเรียบไร้อารมณ์ของเหล่าเคเปลี่ยนเป็นย่ำแย่ไปชั่วขณะ แย่สุดๆ ไปเลย

ธงเหยา “...”

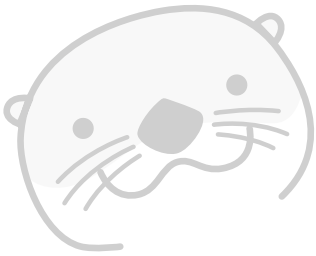
ถงเหยาตั้งแขนเสื้อของกับตันทิมซึ่งนั่งอยู่ข้างๆ กระซิบกับเขาว่า
“จบกัน มิตรภาพระหว่างหีบกับจิ้งเกิลพังทลายแล้ว”

ลู่อือเจิงถอดหูฟังออก ทำหน้าเหมือนบอกว่าเรื่องนี้เกี่ยวอะไรกับเขา
ด้วย “อะไร”

ระหว่างที่ถงเหยากำลังอับจนคำพูด เลี้ยวพังก็นหันมามองให้เธอ
ไม่นานหน้าจอมือถือของเธอก็สว่างวาบ...

[อ้วนกลม : ...ช่วยด้วย เป้าเป้ากลัว คินนี่ฉันคงไม่ถูกเทพเคโบายหรอคะ?]

[ZGDX สไมล์ : หันไปมองมวก็เย่เฟยที่นั่งข้างนายตอนนี้สิ นอกจาก
เทพเคจะสั่งโบนายแล้ว ยังจะพระราชทานผ้าขาวสามผืนให้นายผูกคอตายด้วย
รับรองว่านายตายสนิทไม่ฟื้นแน่ รักษาตัวด้วย]

ทดลองอ่าน

กลับมาถึงฐานตอนเย็น เหล่ามาววางของเสร็จก็ออกไปข้างนอกทันที เลี้ยวซ้ายยังไม่ทันเดือนเรื่องเวลาเคอร์ฟิวก็หายตัวไปแล้ว เหล่าเค่งลงบนเก้าอี้ ผีกลืนแรงก็ด้วยสีหน้าเหงา ทั้งยังสตรึมเกมด้วย
 หงเหยาเหลือบมอง วันนี้ช่องสตรึมของเหล่าเคจากที่ใช้ชื่อ “ดับเบิลแรงก็กับสนมมาว” ที่ร้อยวันพันปีไม่เคยเปลี่ยน เปลี่ยนมาเป็น “โซโล่แรงก็ที่เวิร์ฟเวอร์เกาหลีใต้แป๊ะ”

หงเหยา “คลิกๆ” เข้าสู่ช่องสตรึม ในช่องสตรึมเต็มไปด้วยมนุษย์แพะเมลิ็ดแดง มีอยู่ไม่กี่คนที่สนใจการเล่นเกมนของเหล่าเค จุดสนใจของคนส่วนใหญ่อยู่ที่...

[เหล่ามาวไปไหนล่ะ]

[เจ้าบ้าเหล่ามาวนั่นก๊ังนายไปแล้วหรอ]

[...จะแต่งตั้งสนมใหม่แล้ว? เสือกฉนิสิ เสือกฉนิๆๆ!]

[ทำไมไม่แรงก็กับเหล่ามาวแล้วล่ะ เจ้านั้นไม่อยู่ที่ฐานหรอ พอเงาไม่อยู่ที่ฐานเจียบเลย!]

[มาวออกไปข้างนอก? ตอนนี้? ไม่ใช่ว่าสโมสรกำหนดเคอร์ฟิวตั้งแต่ตอนชอแตรยูนแล้วหรอ ออกไปเวลานี้ไม่โดนหักเงินเดือนหรอ]

[เกือบกับจิงเกิลของ ZGDX ตกคอกัน การแข่งวันอาทิตย์สงสัยจะสู้ YQCB ไม่ได้แล้ว]

...

หงเหยาจ้องคอมพิวเตอร์ ในใจคิดว่าพวกนี้ก็ช่างเสียมจริง ๆ กลัวเทพเคของเราจะไม่โมโหตายซะไหม...ขณะที่กำลังคิดอยู่นั้นก็เห็นข้อความหนึ่งเลื่อนผ่านไป...

[ว้าว วันนี้ฉันไปดูการแข่งที่สนามจริงมา เหล่ามาวถูกรุมเตะที่เลนบน แต่เหล่าเคไม่ไปช่วยเลย เหล่ามาวนี่สีหน้าไม่ดีมาตลอด ระหว่างนั้นพวกเวาคุยอะไรกัน ฉันไม่ได้นั่งแถวหน้าก็เลยได้ยินไม่ชัด รู้แต่ว่าพอพูดจบ เหล่ามาวก็ยังสีหน้าไม่ดีเข้าไปอีก จากนั้นก็ไม่พูดอะไรอีกเลย...คงไม่ใช่ทะเลาะกันเพราะเรื่องนี้จริงๆหรอคะ? ฮ่าๆๆๆๆๆ]

หงเหยา “...”

ยังจะ “ฮ่าๆๆๆ” อีก!

นางขับร้องมิรู้ถึงความแค้นสิ้นแผ่นดิน ยังขับขานลำนานั่นแคว้นอยู่ฝั่งตรงข้าม

หงเหยาจ้องความคิดเห็นวุ้นนั้นด้วยใจตื้อๆ ต่อมาๆ เทพจะพุ่งเข้าไปในคอมพ์ลบมันเองกับมือ เวลานี้เอง หางตาเธอก็เหลือบเห็นใบหน้าของเหล่าเคที่ถูกแสงหน้าจอส่อง เธอรู้ว่าเขาเปลี่ยนหน้าจอไปอ่านความคิดเห็นวุ้นแล้วในใจยิ่งกังวล กลัวว่าเขาจะเห็นความคิดเห็นพวกนั้นแล้วอาละวาดขึ้นมา...

แต่สิ่งที่น่าตกใจคือ เขาเห็นข้อความนั้น

แต่กลับไม่พูดอะไรออกมาเลย

เพียงแต่หลังจากแรงก์เสร็จ เขาก็เปลี่ยนหน้าจอออกจากเกม พูดว่า “เหนื่อยแล้ว ไม่สตรึมแล้ว” จากนั้นก็กดปิดช่องสตรึมไปทั้งอย่างนั้นทิ้งให้คนที่เหลือมองหน้าจอมืด ทิมพ์ [???] เต็มหน้าจอ เหล่าเคลุกขึ้นยืนปิดคอมพิวเตอร์ ขึ้นข้างบนไป

ทั้งให้หงเหยากับเสี่ยวฟ่งทำหน้าที่वादห้วนกันสองคน หันมาสบตากันเสี่ยวฟ่ง “สองคนนี่คงไม่แตกคอกันจริงๆหรอคะ?”

หงเหยา “...ฉันก็ไม่รู้”

หลังจากเหล่าเคขึ้นข้างบนไปแล้ว สถานะหนึ่งก็เงียบจนน่ากลัว หงเหยาคิดแล้วก็ยังไม่สบายใจ ไม่มีอารมณ์เล่นเกมต่อ โยนเมาส์ทิ้ง

วิ่ง “ตึก ๆ ๆ” ขึ้นข้างบนไปหากัปตันของเธอแทน...เธอยืนอยู่หน้าประตูห้อง ลู่อ๋องเหิง ยกมือเคาะประตู ไม่นานก็ได้ยินเสียงฝีเท้าจากด้านใน ประตูห้อง เปิดออก เผยให้เห็นใบหน้าเปื่ยักขึ้น ได้กลิ่นหอมของครีมอาบน้ำโชยมาปะทะจมูก...

ลู่อ๋องเหิงเปลือยท่อนบน ท่อนล่างสวมกางเกงขาสั้นตัวโคร่ง ตอนที่เขาสบตากับกงเหยย หยดน้ำหยดหนึ่งไหลลงมาตามหน้าท้องแบนราบ และซึมหายไปที่ขอบกางเกง...

กงเหยยกลืนน้ำลาย “เอ๊อ๊ก”

ในสมองผุดคำพูดว่า “โตเป็นผู้ใหญ่กันแล้ว ใจเย็นเข้าไว้สิ” คงสีหน้าเรียบเฉย หลบตาลง พยายามเบือนสายตาไปจากขอบกางเกงของอีกฝ่าย พุดด้วยน้ำเสียงราบเรียบว่า “พี่อาบน้ำอยู่เหรอ งั้นเดี๋ยวฉันค่อย...”

พุดยังไม่ทันจบ คนในห้องก็คว้าข้อมือเธอด้วยสีหน้าไร้อารมณ์ ดึงตัวเธอเข้าไปในห้อง เหยียประตูปิดดัง “ปัง” กงเหยยยังไม่ทันได้พูดอะไร ก็ถูกอุ้มขึ้น เธอร้องได้แค่ “อ๊ะ” ลั่น ๆ ตัวพาดบนไหล่เขาก่อนจะถูกเหวี่ยงลงบนเตียง...

“ส่งตัวเองมาถึงที่”

เสียงทุ้มต่ำของชายหนุ่ม ตามมาด้วยมือที่กดทับลงมา เลื่อนไล่สะเปะสะปะไม่ยอมมอยุ่เฉย รังแกกงเหยยจนตัวจมเตียง ผมแผ่ยุ่งเหยิง ริมฝีปากแดงฉ่ำ จึงยอมปล่อยมือจากเธอ...มือใหญ่ล็อกเอวเธอไว้ เขาล้มลงนอนข้างเธอ กระแสะเข้ามาใกล้...ได้ยินเสียงที่ค่อนข้างแหบพราดังขึ้นข้างหู “มาหาฉันมีอะไร”

ว่าพลางใช้มือใหญ่เกี่ยวขอบชุดชั้นในของเธอ ปลายนิ้วกระดืบเข้าไป กำลังจะสัมผัสสูกางจุด...

กงเหยยยื่นมือไปปิดมือเขาออก ดึงเสื้อผ้าตัวเองให้เรียบร้อย “ฉันจะมาถามพี่ว่าทำยังไงกับเหล่าม่าวเหล่าเคตี วันนี้ตั้งแต่แข่งกลับมา สีหน้าของพวกเราสองคนก็ดูไม่ดีเลย...แล้วเหล่าเคกีโซโล่แรงก็...อื้อ”

คนที่นอนอยู่ข้าง ๆ ยันตัวขึ้นเล็กน้อย เงาพาดลงมาคลุมตัวเธอ จมพิตร้อนเริ่มพรมลงบนเปลือกตา ใต้ตา กรอบหน้า แก้ม มุมปาก คอ...

“พูดต่อสิ”

ต่อบ้าอะไรล่ะ

ถงเหยาถูกเขาจูบจนจึกจี้ พยายามเบี่ยงหลบ

ลู่อือเจิงกดตัวเธอไว้ไม่ให้ขยับ

“เหล่าเคไม่ดับเบิลแรงก็กับเหล่ามาวแล้ว แกมนี่ก็ทำหุ้มแล้ว ไม่รู้ว่าเหล่ามาวออกไปไหน”

“ทำหุ้มแล้วหรอ”

“อืม”

“จั้นเรอนอนนี่เลยสิ จั้นกดเรอนอน ไม่ทำอะไรหรอ”

“...ลู่อือเจิง จั้นกำลังพูดเรื่องจริงจิงกับฟ้อยู่นะ”

ลู่อือเจิงหัวเราะ “พรีด” เขาชอบฟังเธอเรียกชื่อเขาเต็มยศด้วยน้ำเสียงกึ่งโกรธแบบนี่...ไอร่อนฟ่นรดใบหูเธอ...จนกลายเป็นสีแดงเถือก ถงเหยาดึงหูลู่อือเจิงไว้ไม่ให้เขาขยับมั่วซั่ว ก่อนจะพูดต่อจนจบ “แล้วคนดูในช่องสตรีมก็เอาแต่พูดถึงเหล่ามาว เหล่าเคเลยกดปิดสตรีมไปเลย หนั่งโคตรเยอะ”

“อ้อ” ลู่อือเจิงก้มหน้าลงจิบริมฝีปากเธอทีหนึ่ง ดวงตาสีน้ำตาลเข้มลุ่มลึก “แล้ว?”

“พຼຽงนี้ยังมีนัดซ้อมแข่งกับทีม CK อีก มะรินก็มีนัดซ้อมแข่งกับทีม YOCB พวกเขาทะเลาะกันแบบนี้จะแข่งยังไงล่ะ พี่เป็นกัปตันนะ พี่ไม่จัดการหน่อยหรอ”

ลู่อือเจิงหยุดเล็กน้อย จากนั้นก็หัวเราะออกมา มุมปากยกขึ้นนิดๆ ดูไม่แยแส “เธอกังวลเกินไปเองมั้ง ปกติเวลาแข่งแล้วถูกรุมก็ต้องไม่สບอารมณ์อยู่แล้ว วันนี้ตาที่สอง เหล่าเคก็ฟาร์มโหดไปนิด ไม่รู้ว่าทำอะไรเหมือนตั้งใจฝึกวิธียาฟาร์มแบบใหม่...ตอนนั้นที่เธอถูกไอ้หนูฮิวอันซ็อกซุ่มโจมตีไม่หยุดก็เดือดเหมือนกันไม่ใช่หรอ ตอนนั้นจะเดือดก็เป็นเรื่องปกตินี่...ไม่ใช่เด็กๆซะหน่อย ผ่านไปเดี๋ยวก็หายแล้ว”

น้ำเสียงเรียบเฉย สบายๆเอามากๆ

ถงเหยาตึงหูเขาทีหนึ่ง

“พี่จำที่พี่พูดวันนี้ไว้เลยนะ”

“ทำไม”

“พรุ่งนี้ถ้าซ้อมแข่งแพ้ CK เพราะพวกเขาสองคนมีปัญหากัน พี่อย่ามาพูดนั้นพูดนี้ก็แล้วกัน ยังไงฉันก็เตือนพี่แล้ว ต่อให้เป็นแค่การซ้อมแข่ง แต่ฉันก็ไม่อยากแพ้หยาง...”

ถงเหยา ยังพูดไม่จบ ริมฝีปากก็ถูกชายหนุ่มกัดเอาไว้ ตามมาด้วยปลายลิ้นชุกชอนสอดเข้ามาในปาก หลังจากปลายลิ้นทั้งสองสัมผัสกันก็เกี่ยวพันกันแน่น...จูบของเขาแฝงความดุเดือดเล็กน้อย คล้ายว่าเมื่อครู่เธอพูดอะไรบางอย่างที่ทำให้เขาไม่พอใจ รุกล้าจูโจมไม่หยุดจนเธอแทบหายใจไม่ออก ขณะที่พยายามสูดอากาศเข้าปอดก็มีแต่ลมหายใจของเขา...

น้ำลายที่ยังไม่ทันได้กลืนลงคอไหลลงตามมุมปากของถงเหยา...

เธอถอนหายใจออกมาเบาๆ หลบตาลง

งูตัวพลิ้วที่เกี่ยวข้องหวัดปลายลิ้นเธอก็ค่อยๆ คลายออก

“นั่นเดียวเธอไปเตือนเทพเคกับเหล่านาว บอกว่าถ้าแพ้การซ้อมแข่งพรุ่งนี้ การแข่งวันมะรืน ฉันจะพิจารณาให้ตัวสำรองขึ้นแทน” ท่ามกลางความมืดได้ไปงฝ่าห่ม ลู่อ้อเจิงกับถงเหยาสบตากัน เขาจ้องริมฝีปากที่แดงเจ๋อเล็กน้อย ก่อนจะก้มหน้าใช้ปลายลิ้นเลียริมฝีปากของเธอ พูดสั้นๆ ว่า “บอกว่าฉันเป็นคนบอก”